

ВОЛИНЬ

НОВА

volyn.com.ua | twitter.com/VolynNova | facebook.com/volyn.com.ua

Тепер жителька Луцька повісить медаль найвищої проби на шию своїй доньці Златі.

■ Сильні духом

А поки що — спільне фото з партнерами на чемпіонському п'єдесталі.

Волинянка Юлія Батенкова-Бауман

до свого «золота» йшла чотири Паралімпіади!

Українці триумфально повертаються з південнокорейського Пхьончхана. Ми повторили свій «золотий» рекорд, здобувши, як і в Турині-2006, 7 медалей найвищого гатунку! А загалом вибороли 22 нагороди й посіли шосте місце у загальнокомандному заліку

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Ну а Волинь стоячи аплодує своїй землячці Юлії Батенковій-Бауман, яка нарешті виборола омріяне пара-

лімпійське «золото». Нагадаємо, що у Пхьончхан 34-річна уродженка Сімферополя (дитинство провела в Ковелі, а зараз живе у Луцьку) їхала в статусі 13-разової паралімпійської призерки в лижних перегонах та біат-

лоні. У Турині-2006, Ванкувері-2010 та Сочі-2014 Юля (яка восьмирічною дівчинкою втратила в автокатастрофі маму, брата і праву руку) здобула дев'ять срібних і чотири бронзові нагороди. У Пхьончхані ця героїчна жінка до останнього дня змагань взагалі лишалася без медалей. І таки виборола омріяне «золото» в змішаній лижній естафеті разом із Юрієм Уткіним, Людмилою Ляшенко та Оксаною Шишковою.

Закінчення на с. 16 >>>

« Тепер у нашої землячки **14 паралімпійських медалей: 1 — золота, 9 — срібних і 4 — бронзових.** **»**

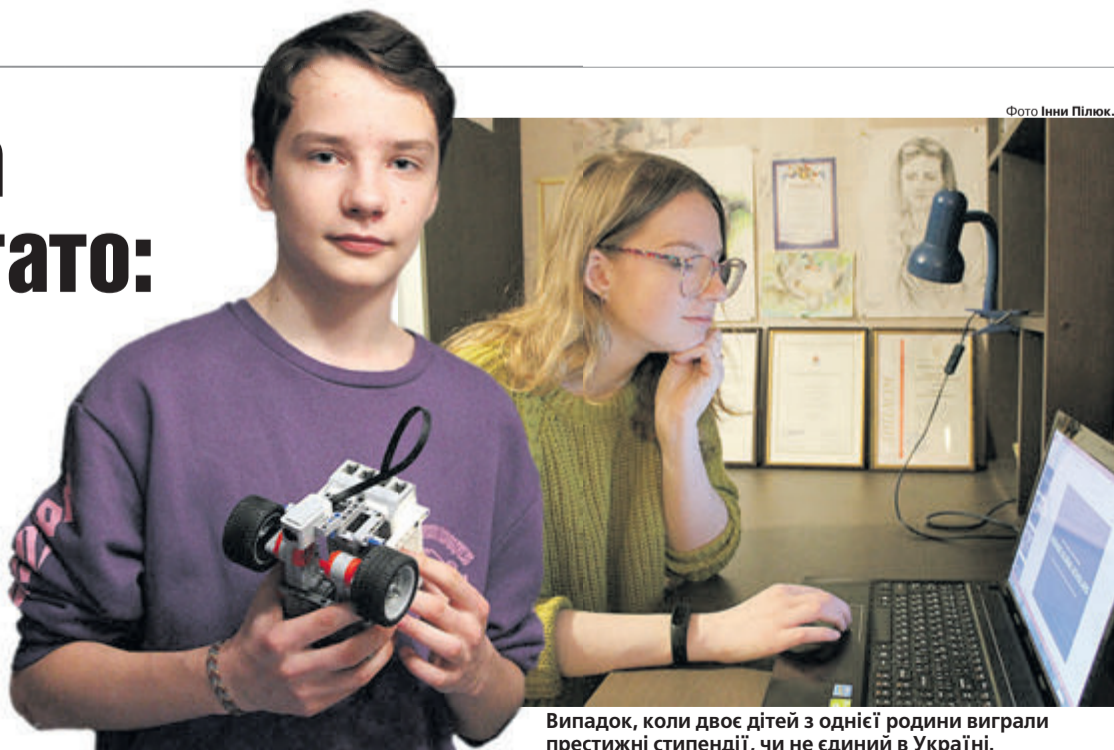
■ Знай наших!

І без тата-депутата можна досягти багато:

двоє школярів з однієї родини самі оплатили майбутнє навчання у США

Наша газета вже повідомляла про те, що рідні брат і сестра Тетяна та Андрій Торчили (**на фото**) зі Старої Лішні Іваницького району виграли стипендії на суму більш як 400 тисяч доларів для здобуття освіти в американській школі та коледжі. Які ж секрети виховання та навчання юних геніїв?

с. 11 >>>

Випадок, коли двоє дітей з однієї родини виграли престижні стипендії, чи не єдиний в Україні.

Фото Інни Пілюк.

Доброго дня вам, люди!

Замість сонця і тепла лелек зустріли сніг і холод

Ці птахи приносять у людські оселі щастя. Щоб повернутися додому, вони долають понад 10 тисяч кілометрів. Однак цьогорічна весна в рідному краї привітала їх холодом. У соцмережах дедалі частіше з'являються світлинки чорногузів у сніговому полоні і заклики до їх порятунку. Вони зупиняються біля незамерзлих водойм в очікуванні тепла

Фото Валентини ОДАРЧЕНКО.

Допоможімо бузкам пережити нелегкі часи!

Спочатку лелек помітили на Рівненщині, згодом — на Горохівщині поблизу села Брани, де фотокамера зафіксувала більше тридцяти пернатих, що сиділи просто на березі водойми у снігу. «Вони так невчасно прилетіли на рідну землю. Треба допомогти їм пережити ці нелегкі часи», — журяться у «Фейсбучі» небайдужі волиняни. І це не поодинокі випадки, коли лелеки потрапили у смертельно небезпечні для них умови. Через замерзання водойм ослабленим дорогою птахам складно шукати їжу. Снігова пастка тримається й досі. Щоб допомогти чорногузам, треба очистити від снігу невелику територію і залишити їм трохи харчів. Якщо не рятувати пернатих, то можемо втратити

живий національний символ, адже лелека вірність — справжній приклад любові до рідної землі. Нагодованим птахам буде легше вижити у таких екстремальних умовах. Захисники природи радять підходити до них повільно, щоб не злякати, адже кожен зайвий рух чи політ чорногузів — величезні втрати енергії, а це дуже небезпечно для їхнього життя саме зараз, коли вони виснажені не лише перельо-

том, але й голодом і морозом. Крім того, можна влаштувати «теплу» стоянку поблизу місця перебування птахів — викласти сіно чи солому.

Інстинкт повернення до рідного дому перемагає. Лелеки і далі прилітають, незважаючи на лютий холод, і тут опиняються у сніговій пастці. Допоможімо вижити птахам, які несуть на своїх крилах весну!

Ветеран, який пройшов вогонь і воду, святкує 95-річчя

Миколі Оверчуку (на фото), жителю села Полонка Луцького району, довелося за вік багато побачити. Та він не втрачає оптимізму і любить життя. Мабуть, це й допомогло чоловікові витримати всі випробування, зберігши ясний розум і добре серце. Ветеран у своєму поважному віці написав детальну автобіографію і передав її до редакції

Олеся БАНАДА

Народився Микола Павлович 20 березня 1923 року у селі Топілля (тепер Млинівського району Рівненської області) в багатодітній родині, закінчив «за Польщі» 4 класи, потім працював у колгоспі. Коли почалася війна, пішов у військо. Ветеран досі згадує, як в Естонії, де довелося стояти на передовій, їхня рота потрапила під обстріл. Снайперська розривна куля влучила йому в руку. Коли отямився, почув, що підходять німці, думав — доб'ють. Але вони завели в село, де були інші полонені, потім повантажили у машину і повезли в якусь школу, а вночі робили операції, зокрема

й Миколі. Удень загнали всіх у вантажний поїзд і доправили в Латвію, там перегнали в табір. Згодом наші війська звільнили полонених. Хто не був поранений — пішов далі воювати, інші потрапили в госпіталь.

«Підлікувавшись, ішов звідти додому пішки. І ледь не втопився у Стиру, бо лід був тонким і проламався. Прийшов додому мокрий — усі плакали», — згадує важке лихоліття Микола Павлович. Після війни одружився, виховав з дружиною Людмилою трьох дітей. Тепер має внуків, правнука. Щодня молиться за мир і процвітання України. Секрет довголіття ветерана простий: «Шануй батька й матір, люби ближнього свого».

Хіба той, хто їде, розуміє того, хто йде?

«На додаткову зупинку коштів не передбачено!» — відповіли у департаменті звернень громадян Луцької міської ради мешканцеві обласного центру Арсенію Григоровичу Нікончуку. Стурбований чоловік розповідає, що від зупинки Цукрового заводу далеко розміщена наступна і пасажирки мусять проходити пішки великий шмат дороги, аби сісти на маршрутку

Лариса ЗАНЮК

Односторонній рух, вузький тротуар, ще й зустрічні автомобілі з ніг до голови обхлюпують... Арсеній Нікончук звернувся до Луцької міської ради з приводу облаштування додаткового майданчика, хоча б заїзної кишені із твердим покриттям, для зупинки громадського транспорту біля меморіального комплексу «Солдат», але отримав відповідь, що таке можливе лише «під час проведення робіт з капітального або поточного ремонту автомобільних доріг загального користування за умови виділення відповідних коштів». Як зазначає перший заступник міського голови Григорій Недопад, «у бюджеті міста на 2018 рік коштів на вищезазначені роботи на цій ділянці не передбачено».

Чиновникам цією дорогою, очевидно, не доведеться ходити, міркує Арсеній Григорович, тому вони й не бачать, що для мешканців району це проблема.

У Луцьку відбудеться волинський форум української поезії

21 березня, у Всесвітній день поезії, його проведуть у Волинському академічному обласному театрі ляльок. О 14-й годині сюди зйдуться волинські письменники, барди, шанувальники поетичного слова. Захід організовує Волинське відділення Українського фонду культури та Національна спілка письменників України.

21 БЕРЕЗНЯ

Сонце (схід – 6.16, захід – 18.36, тривалість дня 12.20).
Місяць у Тельці; 4–5 дні Місяця.
Іменинники: Лазар, Опанас, Володимир.

22 БЕРЕЗНЯ

Сонце (схід – 6.13, захід – 18.38, тривалість дня 12.25).
Місяць у Тельці, Близнятах; 5–6 дні Місяця.
Іменинники: Валерій, Кирило, Тарас, Олексій.

Колекціонер випустив серію календариків

Їхнє видання Геннадій Сарапін приурочив до 500-річчя надання Ковелю Магдебурзького права. Знаний у нашому краї не лише як очільник волинського відділення Українського фонду культури, але й затятий колекціонер, він вирішив у такий спосіб увічнити рідне місто

Сергій НАУМУК

На фотографування об'єктів витратив близько року. Бо вичікував необхідної погоди. «Тільки зійшло сонце, я вже чекаю, коли буде потрібне мені освітлення. Гляньте на залізничний вокзал, — показує автор один із календариків (на фото). — Це не монтаж, а природний колір неба. Я довго чекав, поки воно буде таке глибоке і безхмарне». Зрештою, світлинки справді чудові. Тираж серії з 15 календариків невеликий — усього 50 штук. Тож, колекціонери, поспішайте їх придбати.

■ Прогноз погоди

Ще тріщатимуть березневі морози

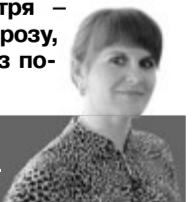
21 березня вважається астрономічним днем народження весни, хоча у південній півкулі починається осінь. Періоди рівнодення відзначаються сильними вітрами і бурями. Якщо з вірію повертається жайворонок, то слід чекати тепла. Якщо хмари високо і швидко плывуть по небу, значить, погода буде доброю

За прогнозом чергового синоптика Волинського обласного гідрометеоцентру Лесі Пасічник, 21 березня — мінлива хмарність, вночі невеликий сніг, вдень — без істотних опадів, на дорогах ожеледиця. Вітер північно-західний, 7–12 метрів за секунду. Температура повітря по області — від 0 до 5 градусів морозу, у Луцьку — від 1 до 3 градусів з позначкою «мінус». 22-го — мінлива хмарність, без опадів, на дорогах ожеледиця. Вітер північно-західний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі — 7–12 градусів морозу, вдень — від мінус 3 до плюс 2. За багаторічними спостереженнями, найтепліше 21 березня було 1974 року — плюс 23,5, найхолодніше — 1962-го — мінус 19 градусів. Радіаційний фон по області становив 0,012 мілірентгена за годину.

У Рівному 21 березня майже весь день погода буде похмурою, лише ввечері небо проясниться. Температура повітря — від 3 до 6 градусів морозу, 22-го — від 1 до 12 градусів з позначкою «мінус».

Ведуча рубрики
Людмила ВЛАСЮК.

Тел. 72-38-94

■ Резонанс

«Мінометами обрушити купол Верховної Ради і автоматами добивати тих, хто виживе...»

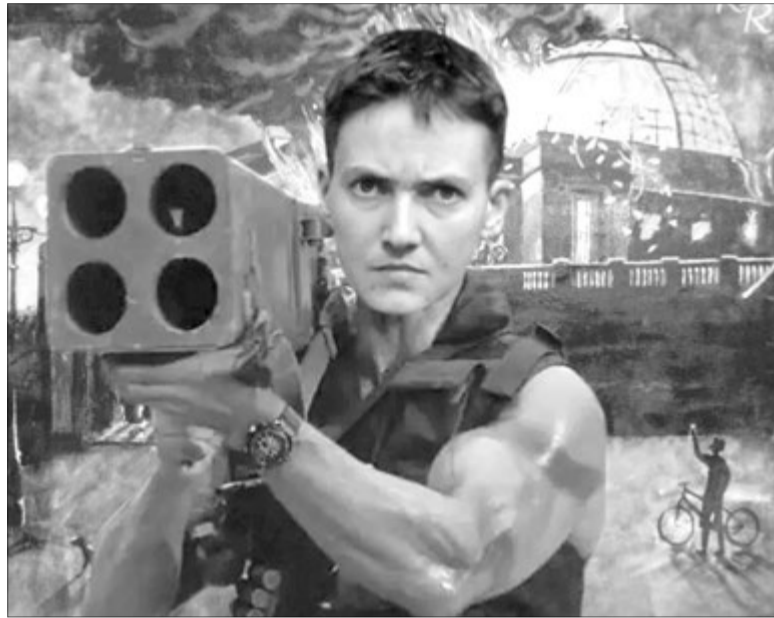
Надія Савченко мріє про військовий переворот і заявила, що буде боротися доти, «поки народ не переможе владу»

Василь РОГУЦЬКИЙ

Генеральний прокурор України Юрій Луценко стверджує, що народний депутат України, № 1 у списку «Батьківщини» на виборах-2014, колишня полонена, Герой України Надія Савченко не тільки мріє про силове повалення влади, а й робила для цього конкретні кроки. Через це з трибуни Верховної Ради Юрій Луценко закликав депутатів надати дозвіл на притягнення її до відповідальності та арешт: «У слідства є незаперечні докази того, що Надія Савченко особисто планувала, вербувала, давала вказівки, як провести терористичний акт у стінах парламенту, знищивши бойовими гранатами дві ложі. Мінометами обрушити купол Верховної Ради і автоматами добивати тих, хто виживе», — заявив він.

Цікаво, що Надія Савченко, по суті, й... не заперечує (!), що має бажання постріляти не тільки на фронті, а й в тилу. Коментуючи можливі теракти у Києві, в підготовці яких звинувачують дружнього їй переговорника Володимира Рубана (Гарбузюка), вона заявила: «Українці, задайтеся питанням: хто хоч раз не думав знищити цю владу? Знести її, як закликали на всіх майданах... Хто не думав підірвати Верховну Раду або Банкову?» І ще: «Багато військових погоджується, що збройний переворот — це абсолютно очікувана і правильна подія».

Словом, страшними фразами народний депутат кидається, ніби «семки» лускає. Як не дивно, але далеко не всі поставилися серйозно до цих її заяв та дій, сприймаючи їх за «цирк». Хоч усі бачили арсенал зброї, який Рубан віз від окупантів на мирну територію і жертвою якої міг стати будь-хто. Аналітик Ігор

На інтернет-жабах Надю зображають у ролі Термінатора.

Тишкевич таку іронічно-байдужу реакцію людей порівнює із ситуацією, коли «перед тобою скаче безумець і розмахує соки-

начає, що його прихильники уявляють собі його наслідки. Більше того, як це нерідко вже бувало в українській історії, наслідки їх

«**Військовий переворот в Україні може мати катастрофічні наслідки для держави — втрату частини території, розрив із Заходом, розруху і смерть, відновлення повної залежності від Москви.**»

рою, погрожуючи порубати всіх навколо, а ти підходиш до нього ближче і з посмішкою і фразою «кишка тонка», чи коментуєш не дуже вдалий замах».

А журналіст Віталій Портніков попереджає: «Військовий переворот в Україні може мати катастрофічні наслідки для держави — втрату частини території, розрив із Заходом, розруху і смерть, відновлення повної залежності від Москви. Але це не означає, що його не може бути. І це не оз-

не сильно цікавлять. Їх цікавить миттєвість втілення ненависті в реальні дії. Яка різниця, що буде після цього?»

А й справді: чи хоча б раз задумувалася Надія Савченко про майбутнє, яке чекає на Україну після того, як під бурхливі оплески озброєної до зубів російської воєнщини із дзенькотом полетить донизу люстра з-під купола українського парламенту?.. ■

■ Пульс дня

«Єво велічство...»

Кривавий Путін — вічний президент-рекордсмен

Центральна виборча комісія Росії за результатами обробки 99,5% бюлетенів нарахувала 76,65% голосів на підтримку Володимира Путіна, що стало рекордом за всю історію президентських виборів у Росії

Василь КІТ

К олі він обирався вперше у 2000 році, то набрав 52,94%, у 2004-му — 71,31%, а в 2012-му його результат становив 63,6%.

Цього разу найближче до Путіна підібрався кандидат від Комуністичної партії Павло Груднін, якому нарахували 11,79% голосів виборців. У лідера ЛДПР Володимира Жириновського — 5,66%, Ксенію Собчак підтримали 1,67% виборців, Григорія Явлінського — 1,04%. Трьом іншим кандидатам — Максиму Сурайкіну, Борису Титову і Сергію Бабуріну — дали менш ніж по 1% голосів.

Зазначимо, що найвідомішого опозиціонера Олексія Навального до виборів не допустили. До того ж напередодні голосування він звинуватив Ксенію Собчак у тому, що Кремль заплатив їй «великі гроші» за участь у президентській кампанії і закликав своїх прихильників до бойкоту виборів.

«**Голова меджлісу кримськотатарського народу Рефат Чубаров заявив, що понад 90% кримських татар на півострові «абсолютно проігнорували» російські вибори президента і явка у 70% є сфальсифікованою.**»

Тепер Путін керуватиме Росією ще 6 літ. Наступного разу, у 2024 році, він, ймовірно, вже не зможе обиратися в президенти, оскільки конституція забороняє посідати цю посаду двічі поспіль. Але з перервою — можна. Тобто, у 2030-му «ВВП» знову може стати на чолі російської імперії. Тоді йому буде 77. На запитання, чи піде він на вибори 2030 року, Путін відповів: «Те, що ви говорите, — це трошки смішно. Давайте порохуємо: я що, до 100 років тут буду сидіти? Ні», — сказав він журналістам.

Тим часом Петро Порошенко заявив, що президентство Путіна є сумнівним через незаконне головування у тимчасово окупованому Криму. «Легітимними президентськими виборами в Криму можуть бути тільки вибори Президента України», — сказав він. До речі, нелегітимними вибори керівника Росії на українському півострові вже визнали ряд країн світу, зокрема Франція та Норвегія.

Крім того, голова меджлісу кримськотатарського народу Рефат Чубаров заявив, що понад 90% кримських татар на півострові «абсолютно проігнорували» російські вибори президента і явка у 70% є сфальсифікованою. Рефат Чубаров також додав, що люди в Криму, які демонструють відсутність лояльності до російської влади, «мають бути готові до репресій щодня». Можемо додати: а світ — до терактів, убивств, диверсій, брехні та війн... ■

■ Шок!

ХЛОПЧИК ЗВІВ РАХУНКИ ІЗ ЖИТТЯМ, ЯК І ЙОГО ДІДУСЬ

Минулого вівторка село Рогожани Володимир-Волинського району сколихнула жахлива звістка про самогубство підлітка

Ірина НАДЮКОВА

Б атько незадовго до трагедії розмовляв із сином і, за словами односельців, не помітив нічого незвичного. А вже за хвилини 15 бездиханне тіло 12-річного Юри рідні виявили у дров'ятні.

У селі про сім'ю відгукуються позитивно. Хлопчик не захоплювався комп'ютерними іграми, не мав конфліктів з однолітками. Педагоги Лудинської школи кажуть, що шестикласник був дуже привітним, добрим, вихованим, трудолюбивим, хорошим помічником у сім'ї. Батьки Юри часто бували у школі, не пропускали жодних зборів.

В останній день свого життя хлопчик одержав три десятки — з математики, історії та української мови. Повернувшись зі школи, похвалився цим бабусі і запропонував піти на цвинтар, провідати могилу діда, котрий багато років тому, коли ще Юрин тато був дитиною, саме у цей день звів рахунки із життям. Бабуся сказала, що вже була на кладовищі, вмовила онука нікуди не йти, бо їй вечір скоро.

Що змусило підлітка попроситися із життям, ніхто не може збагнути. Холодною містикою віддає те, що він вчинив самогубство у той же день і таким же способом, як його дідусь, котрого сам хлопчик ніколи не бачив.

На місці події працювала оперативна слідча група. За словами начальника Володимир-Волинського відділу поліції полковника Михайла Бобика, тривають слідчі дії щодо встановлення причин трагедії. ■

■ Пряма мова

Сергій ТАРАН, політолог, про різницю сприйняття програм кандидатів у президенти у США і в Україні:

Трампа переміг, бо забрав соціально вразливих традиційних виборців від «демократів», — пообіцяв їм, що замість соціальних програм Обама поверне їм «робочі місця». А тепер уявіть, що в Україні кандидат у президенти обіцяє забрати субсидії, а натомість дати більше роботи... Спрацює?..

Погляд

Сергій НАУМУК,
заступник головного редактора
газети «Волинь-нова»

ВИБОРЧА НІЧ У БЕРЕЗНІ

Вибори в нас — то щось священне. Радники бігають, друкарні працюють, гречка (пардон, тепер уже дитячі майданчики) по округу розходиться, гроші течуть... Весело, одне слово. А в сільській глибинці, до того ж у середині 1990-х, повірте, було ще цікавіше

Отож діялося все так. У невеликому поліському селі готувалися до чергових виборів. Все як у людей: комісія, урни, сейф із бюлетенями. Запав темний березневий вечір. Голова вже готувалася їхати додому, а двоє членів комісії (я в тому числі) сиділи на лавці біля розпеченої грубки, бо тільки там можна було нагрітися у вихолодженому за зиму клубі.

Щойно ми залишилися вдвох, як на вулиці зупинився автомобіль і в приміщення зайшли двоє — дільничний та незнайомець. Останній прискіпливим поглядом оглянув кожний закапелок, а тоді владно почав розпитувати. Ми вже здогадалися, що чоловік був із міліції, яку напередодні виборів «поставили на вуха». Перше запитання: як дзвонити в міліцію? «02», — відповідаю тремтячим голосом. Неправильно, 102. Що будете робити в такому випадку? А в такому? Пригадується, ми щось не вельми впевнено лепетали, бо високий міліцейський чин узявся нас перевірити.

«Як твоє прізвище?» — ні з того ні з сього запитав мого напарника. Графік чергування висів у нас над головою, тож перелік членів комісії був як на долоні. Тут мушу дати невелике пояснення: за графіком мав чергувати я та ще один чоловік, але замість нього прийшов його син, який членом комісії не був узагалі (сільська логіка: яка там різниця, хто увечері в клубі посидить?). Василь (назвемо його так) від несподіванки запнувся, хоча знав прізвище чергового, бо ж село невелике. Це посилює підозру перевіряльника. Ім'я та по батькові хлопець назвав упевненіше, але сумніви не розвіялися.

Та в цей час нагодилася голова комісії. Вона помітила здалеку, що хтось під'їхав до клубу, й повернулася з'ясувати хто. Жінка увійшла, назвалася, розговорилася і почала бідкатися. Мовляв, живу на хуторі,

їхати треба поганою дорогою та ще тягти цілу торбу бюлетенів. Приїжджий правоохоронець аж знетямився: «Як?! То ви сама їдете поночі й везете бюлетені? Їх же хтось може забрати — і вас жеде тюрма!» Після такої гнівної тиради жіночка почала схлипувати.

Міліціонер узявся повчати, як треба робити. Мовляв, у вас же такі браві чергові і сейф є. Ховайте документи туди, та й по всьому. Звідки йому було знати, що скніти вночі у холодному клубі ніхто не збирався, а сейф на раз відмикали викруткою чи ножицями. Проте папери таки поклали, запечатали печаткою, яку голова з переляку ледь знайшла у власній кишені. Подумки я вже намалював свої подальші дії. Ну, гадаю, доведеться йти додому по кожууха і ночувати в клубі.

Але поки голова ще схлипувала, а начальник щось утовкмачував їй, мене та напарника відкликав убік дільничний, який не хотів ексцесів. За хвилину він уже знав усе про сейф та чергування і миттєво (аж тепер віддаю йому належне) прийняв єдино правильне рішення: «Близько півночі подзвоните у місцевий штаб, щось там запитаете, щоб показати, що ви є на місці. Вранці о пів на шосту — ще раз. Не переживайте, вночі ніхто не приїде і не телефонуватиме, всі питимуть. Бюлетені заберете додому, а зараз швидко принесіть нам зо три літри березового соку».

Так і зробили. Перевіряльники поїхали, ми витягли папери, запечатали порожній сейф, уранці поклали бюлетені на їхнє законне місце, знову прибили печатку — порядок. А коли приїхали спостерігачі, оглянули контрольну стрічку, чи не пошкоджена, відчинили дверцята, перерахували бюлетені — усі на місці.

А куди їм, скажіть, було подітися, якщо торба з ними цілісіньку ніч простояла біля дивана, на якому я спав? ■

Sos!

Урядовців на такі дороги не пускають.

«Така дорога непрохідна не тільки для мого візка, а й навіть для танка»

Лист болю від нашого читача

Доброго дня, шановна редакціє газети «Волинь-нова»!

Звертаюся до вас зі сподіванням про допомогу у висвітленні моєї проблеми. Справа в тому, що я — візочник. Цілу осінь і зиму чекаю теплих весняних днів, щоб мати змогу на своєму електровізку помандрувати до річки чи парку, але цьогоріч такої втіхи, на жаль, не матиму...

Біда в тому, що моє життя

Фотозвинувачення, надані Олександром Веремійчиком.

«А якщо, не дай Боже, доведеться їхати такою дорогою «швидкій»?»

зупинилося за крок від мого обійстя, оскільки дорога, якою я виїжджав у минулі роки на центральну вулицю (це приблизно 50 метрів) із вулиці Гончара, стала непрохідною й для

танка, не те що для мого візка. Навіть коли вона підсохне до травня, моєму транспортному засобу ті ями і рови не подолати (ви погодитесь зі мною, коли побачите фото). А я так мріяв помилуватися цієї весни цвітом абрикосів і послухати, як гудуть любешівські бджоли!

Кажуть, що за документами, на папері, ця дорога — у зразковому стані... А якщо, не дай Боже, доведеться їхати такою дорогою «швидкій»?

З повагою
Олександр
ВЕРЕМІЙЧИК,
житель селища Любешів.

Читайте нас тричі на тиждень!

ВІВТОРОК —
«Волинь-нова»
(16 сторінок);

ЧЕТВЕР —
«Волинь-нова»
(24 сторінки);

П'ЯТНИЦЯ —
«Цікава газета
на вихідні» (16 сторінок).

А на сайті - volyn.com.ua - цілодобово!

■ Спеціальний репортаж

Інструктор Терек показує російський реактивний протипіхотний вогнемет.

Фото Костя ГАРБАРЧУКА.

Орест Васишин: «Дехто вперше в житті стріляв бойовими патронами».

«Хлопці, якщо будете так в'яло рухатися, то під час справжнього бою вас перестріляють, як курчат»

Як навчають резервістів із підрозділів територіальної оборони, бачили журналісти «Волині-нової»

На Володимир-Волинському полігоні минулого тижня впродовж трьох днів вишкіл із бойовими стрільбами пройшли понад вісім сотень чоловіків. Частина з них навіть не служили в армії та не мають досвіду, тому стали резервістами другої черги. Якщо пояснити простою мовою, то ці військовозобов'язані — бійці підрозділів територіальної оборони — стануть на захист нашого краю у випадку повномасштабної агресії Росії і будуть серйозною підтримкою для Збройних сил України

Кость ГАРБАРЧУК

«ЙДЕМО ДРУЖНО В АТАКУ. МАМІ ПОТІМ ПОДЗВОНИШ»

Ще на під'їзді до полігону чути кулеметні черги. Нас зустрічає й супроводжує офіцер групи по роботі з особовим складом обласного військкомату старший лейтенант Анатолій Маринюк, який пояснює, що тривають традиційні шоквартальні навчання під назвою «Єдиний стрілецький день», у яких беруть участь 800 резервістів з усіх районів. Вони освоюють ази тактичної, інженерно-саперної та вогневої підготовки, надання першої медичної допомоги пораненим. Інструкторами для резервістів стали учасники громадського формування «Буг» та досвідчені офіцери з районних військкоматів. Усі вони — учасники бойових дій, воювали на фронті.

— Хочу показати вам реактивний протипіхотний вогнемет, — розповідає групі резервістів із Любомльського району інструктор з інженерно-саперної підготовки з позивним Терек. Досвідчений боєць підрозділу «Буг»

пройшов фронт і добре знає особливості різних видів зброї. — У нас вони не виробляються, тільки в Росії. Такі вогнемети ми «віджали» під час боїв у 2014-му. Я з нього стріляв і привіз тубус, щоб показати. Їх використовували сепари під час штурму Донецького аеропорту...

Поряд група резервістів опановує тактику бою: вчать йти в атаку й відступати. На цих заняттях невідомі новачки повинні засвоїти ази й не боятися, коли поряд лунають постріли, вибухають гранати, навчитися принципів взаємодії один з одним та зі своїм підрозділом.

— Дистанція між бійцями — два метри, — кричить інструктор, — йдемо дружно в атаку. Мамі потім подзвониш, — для прикриття відступу він запалює шашку, щоби створити димову завісу.

— Хлопці, якщо будете так в'яло рухатися, то під час справжнього бою вас перестріляють, як курчат, — і ще додає кілька «міцних» словечок, які не перекладаються на літературну мову, але зрозумілі всім.

Підходимо до групи резервістів, котрі вивчають та освоюють ручний кулемет Калашникова. Спочатку тео-

Резервісти освоюють ручний кулемет Калашникова.

«Якщо громадянин підписує контракт на час особливого періоду, то за ним зберігається робоче місце, де він працював, незалежно від форми власності, та середня заробітна плата, яка є на тому підприємстві.»

ретична частина, де показують, як правильно прицілюватися. Після цього бійці, одягнувши бронезилет і каску, прямують на вогневий рубіж. Коли лунає команда інструктора, примкнувши магазин із бойовими патронами, стріляють по мішені короткими та довгими чергами. А керівник спостерігає й підказує.

— Стрільбу закінчив, — доповідає боєць.

— Зброю до огляду, —

чує у відповідь від інструктора. — На вихідний рубіж бігом марш! Наступний! — лунає над полігоном.

«ЯКБИ ВМІЛИ НАДАТИ ПЕРШУ МЕДИЧНУ ДОПОМОГУ, ВТРАТ НА ВІЙНІ БУЛО Б МЕНШЕ»

Загін резервістів Турійського району очолює голова райдержадміністрації Орест Васишин, який на таких навчаннях уже бував неодноразово.

— Ситуація в нашому районі з призовом та контрактною службою стабільна, — розповідає чиновник. — Поставлені завдання ми виконуємо. На полігон зі мною приїхало 26 чоловік — резерв другої черги. Я всіх знаю особисто й переконався, що на них можна розраховувати. Люди різного віку — є старші, понад 50 років, прибули й такі, котрі не служили в армії за станом здоров'я. А на цих заняттях вони побачили різну зброю. Дехто вперше в житті стріляв бойовими патронами. Резервістам показали, які є міни й гранати, розповіли про ефективні засоби інженерного захисту позицій.

За словами пана Васишина, на цій війні ми зазнали багато втрат через те, що солдати не вміли надати першу медичну допомогу собі чи товаришеві, а на навчаннях їм продемонстрували кваліфіковані фахівці, як правильно це робити.

На полігоні — жвавий рух, підрозділи переходять від одного виду занять до іншого. Не стихає стрілянина. Частина бійців у камуфляжній формі, але більшість у цивільному одязі.

— Я вважаю, що головна мета цих навчань — освоїти нові види стрілецької зброї, нагадати призабуті навички тим, хто служив. Я призивався в радянську армію ще у 1988 році. Після моєї служби це перші такі військові збори. Ситуація напружена, тож маємо бути готовими до захисту України. Я хотів би частіше бувати на таких заняттях, — ділиться своїми враженнями державний службовець 49-річний Юрій Лучук.

Будемо сподіватися, що здобуті навички нашим бійцям територіальної оборони знадобляться лише на навчальних зборах, а не в реальних боях.

До речі, на полігоні розгорнуто інформаційно-консультаційний пункт щодо проходження військової служби за контрактом у Збройних силах України. Тут є офіцери з 10-ї окремої гірсько-штурмової бригади та з флагмана ВМС фрегата «Гетьман Сагайдачний». Як нам розповів офіцер відділу комплектування та призову Волинського обласного військового комісаріату Олександр Петрюк, вони надають консультації резервістам усіх підрозділів, котрі прибувають на навчання з різних куточків Волині.

— Троє чоловіків зацікавилися службою у 39-му зенітно-ракетному полку, розташованому у Володимирі-Волинському, — розповідає капітан Петрюк. — Хочу поінформувати: якщо громадянин підписує контракт на час особливого періоду, то за ним зберігається робоче місце, де він працював, незалежно від форми власності, та середня заробітна плата, яка є на тому підприємстві. А також грошове забезпечення, передбачене законодавством для контрактників. ■

Цифри Факти

Волинь

● У Луцьку оштрафували тракториста, який розчищав сніг напідпитку. Уночі, 17 березня, екіпаж патрульної поліції отримав повідомлення: на Київському майдані водій трактора збив дорожній знак і поїхав. Патрульні зупинили його на проспекті Волі, у чоловіка виявили ознаки сп'яніння. Від проходження перевірки він відмовився. У результаті отримав 4 протоколи: за керування у стані сп'яніння, вчинення ДТП, пошкодження дорожнього майна і залишення місця ДТП.

● Футболіста з Ковеля Тараса Романчука, який нещодавно відмовився від українського паспорта, викликали до збірної Польщі. Він виступає у складі клубу «Ягеллонія» з 2014 року і має на рахунок 12 голів у 94 матчах. У 2016-му його визнали найкращим опорним півзахисником Екстра-класи, хоча ще п'ять років тому він виступав на обласному рівні за команду рідного міста «Ковель».

● 104-ту річницю від дня народження відзначила 17 березня лучанка Ганна Сухарчук. Із поважною датою довгожителю привітали представники міської ради. З нагоди свята з міського бюджету імениниці виділено грошову допомогу у розмірі 1000 гривень. Ганна Василівна народилася у багатодітній сім'ї в селі Коршів Луцького району. З шістнадцяти років працювала у пана, а пізніше у військовій частині. Вийшла заміж за вдівця, виховала прийомну дочку, з якою тепер проживає.

● Озеро Світязь у Шацькому районі через аномальні березневі морози вкрите товстим шаром криги. Місцеві мешканці катаються по льоду на квадроциклах і навіть доїжджають ними до острова.

● Волинський капелан протоієрей Михайло Бучак нагороджений орденом Великомученика Юрія Переможця та нагрудним знаком начальника Генерального штабу. Військові священники Волинської єпархії взяли участь у загальноцерковному з'їзді капеланів у Дніпрі. Наша делегація із 23 душпастирів була найчисельнішою, а їхню діяльність визнано однією з найкращих.

● 556 215 гривень заробітної плати отримав у 2017 році прокурор Волинської області Максим Киричук. Про це йдеться в електронній декларації правоохоронця. Для порівняння, у 2016-му він мав дохід обсягом майже 304,3 тисячі гривень. Максим Киричук задекларував 8 тисяч готівки у доларах. На банківських рахунках у нього перебуває 158 239 гривень.

● Боксерський турнір пам'яті загиблого на Сході волинянина капітана Віктора Мандзика відбудеться 24 березня у Луцьку. У змаганнях візьмуть участь команди з Польщі й України, під час матчу пройде 14 поєдинків. Майстер спорту України з боксу, співробітник Служби безпеки загинув 21 березня 2015 року в місті Волноваха на Донеччині. Турнір у Луцьку відбудеться вдруге.

Лідер «Бумбоксу» Андрій Хливнюк відвідав музей-садибу Лесі Українки у селі Колодачне після концерту, який група дала в Ковелі. ■

Новини

Володимир Гунчик підтвердив чутки про свою відставку

Вчора після оперативної наради, яка, цілком імовірно, була для нього завершальною на посаді керівника виконавчої влади, голова Волинської ОДА на брифінгу зазначив, що інформація щодо рішення Кабінету Міністрів про подання нової кандидатури на голову обласної держадміністрації — правдива

Кость ГАРБАРЧУК

Залишається дочекатися відповідного указу Президента України Петра Порошенка. За словами Володимира Гунчика, якщо таке рішення буде ухвалено, він його викону-

Фото voladm.gov.ua.

ватиме. Тож, можливо, вже найближчим часом на Волинь завітає глава держави чи хтось із урядовців, щоб представити нового керівника.

Ним може стати колишній перший заступник голови Київської облдержадміністрації, генерал МВС Олександр Савченко. ■

ПЕРША ТРІЙНЯ В ОБЛАСТІ НИНІШНЬОГО РОКУ

У Луцькому клінічному пологовому будинку народилися дві дівчинки та хлопчик у подружжя Мартинюків із Ківерців (сестрички і братик для Артема, якому нині два роки і вісім місяців)

Катерина ЗУБЧУК

Заступник головного лікаря з неонатології цього медичного закладу Олена Курак у телефонній розмові розповіла, що з'явилися малята на світ завдяки кесарському розтину на 35-му тижні вагітності. Оперував породіллю Олену Мартинюк головний акушер-гінеколог області Роман Савка. Усі троє малюків, за словами Олени Іванівни, мають як для трійні гарну вагу — 1 800, 2 450 і 1 620 грамів.

На вчорашній день но-

вонароджені ще перебували у палаті інтенсивної терапії, де їм забезпечений тепловий захист і належне годування. Нам, звичайно, хотілося сфотографувати породіллю з її дітками, але пані Олена відклала фотосесію на майбутнє: мовляв, похрестимо, тоді й знімки зробимо. А на коротке інтерв'ю жінка погодилася. Тож найперш запитали її, якою була реакція, коли дізналася про багатоплідність.

— Два-три тижні був шоківий стан, — пригадує жінка, — а потім — про-

сто щастя. А ось чоловік сказав мені вже під час першої ультразвукової діагностики: «Лена, ти тільки не плач — усе в нас буде добре».

Подружжя вже й імена вибрало для трійні. Дівчаток планують назвати Веронікою і Поліною, а сина — Вадимом. Щодо проблем, які постануть перед Мартинюками, то це перш за все — житлова. За словами жінки, тільки недавно назбирили грошей і купили однокімнатну квартиру. І ось вони враз — багатодітні. Але головне, щоб донечки і синочок росли здоровими.

До речі, це перша трійня на Волині в нинішньому році. Торік такого «врожаю» не було. А ось у 2016-му на світ з'явилося дві трійні. ■

В АВАРІЇ ЗАГИНУЛО ТРОЄ ВОЛИНЯН

15 березня на трасі Київ–Ковель–Ягодин поблизу села Озерне Ковельського району автомобіль «Опель Астра» врізався у кінну підводу

Олег ПЛАЗОВСЬКИЙ

За кермом іномарки перебував 31-річний ковельчанин. Він та двоє чоловіків, які їхали возом, одержали смертельні травми. Цього ж дня у Луцьку на вулиці Карпенка-Карого 24-літній житель обласного центру, керуючи автомобілем «Рено Дустер», збив двох жінок віком 69 та 63 роки, які перетинали проїжджу частину за межами пішохідного переходу. У результаті автопригоди старша потерпіла загинула, іншу учасницю ДТП госпіталізували.

За цими фактами відомості внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ч. 3 та ч. 2 ст. 286 Кримінального кодексу України. ■

БЕРЕЗНЕВІ ЗАМЕТІЛІ ДОДАЛИ РОБОТИ

На Волині за добу минулої суботи пожежно-рятувальні підрозділи 16 разів виїжджали на дороги, де через перемети не міг пробитися транспорт

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Всього, як інформує прес-центр відомства, було задіяно 18 одиниць техніки, допомогу надано 32 людям. Окрім того, до служби порятунку надійшло повідомлення, що на шляху між селами Четвертня Маневицького та Незвір Рожищенського районів застряв у сніговому заметі рейсовий автобус Луцьк–Рожище. На допомогу оперативно прибули працівники місцевої пожежної охорони селища Колки та села Годомичі. Вогнеборці одним автомобілем проклали дорогу автобусу, а іншим тягнули його. Транспортний засіб, у якому перебувало 18 пасажирів (з них троє дітей), доправили до безпечної ділянки дороги.

Через негоду на Волині того дня було знеструмлено 19 населених пунктів. За повідомленням прес-служби ПрАТ «Волиньобленерго», на місцях працювали ремонтні бригади, і на 16-ту годину електропостачання було відновлено. ■

Цифри Факти

Рівне

● 25-літній ювілей відзначив прапор Рівного.

Його було затверджено 17 березня 1993 року рішенням

сесії Рівненської міської ради. Прямокутне полотнище складається з трьох горизонтальних смуг: блакитної, зеленої та білої, зі співвідношенням їх ширин як 5:1:5 та із зображенням герба міста. Кольори стяга символізують красу та величність; надію, радість, достаток, щедротність; невинність і чистоту.

● 108 новонароджених дітей (66 дівчаток та 42 хлопчики) зареєстровано у Квасиліві впродовж 2017 року. Померли у 2017-му 50 мешканців, що на 13 менше, ніж роком раніше. Укладено 51 шлюб, що на 8 більше, ніж у 2016-му. Про це йдеться у програмі економічного та соціального розвитку селища Квасилів на 2018 рік.

● 1000 літрів плазми крові, зібраної у донорів, вартістю 1,4 мільйона гривень ледь не втратила Обласна станція переливання крові через закінчення терміну придатності. Вона не підходить для переливання у лікарнях і годиться тільки для виготовлення фармацевтичних препаратів. Проте єдина в Україні фармацевтична компанія, яка їх виробляє, пропонує за літр не більше 600 гривень (при собівартості 1400 гривень за літр). Продати плазму дешевше станція переливання крові самостійно не могла, тож мусила чекати дозволу обласної ради, яка є власницею цієї комунальної установи.

● Троє осіб на Рівненщині задекларували доходи в розмірі понад 1 мільйон гривень на загальну суму 3,99 мільйона. За результатами фінансової звітності багатії мають додатково сплатити 62,9 тисячі гривень податку на доходи фізичних осіб та 18,6 тисячі військового збору. За два місяці поточного року податкові декларації подали 1 150 мешканців Рівненської області, загальна сума доходів становить 105,4 мільйона гривень.

● Питання видобутку бурштину на Рівненщині врегульоване законодавством України. Таку відповідь надало Міністерство природи на запит голови Рівненської облдержадміністрації Олексія Муляренка щодо вирішення питання нелегального промислу на державному рівні. «Тобто, нам сказали, що ми дарма тут переймаємось і взагалі не розуміємо законів», — обурився очільник області й пообіцяв написати ще одне звернення до Верховної Ради. Проситиме народних обранців ухвалити новий закон, який врахує реальну ситуацію на Поліссі.

● У Рівному презентували поезію для людей з вадами зору та слуху в рамках всеукраїнського проекту «Почути». Збірку віршів видали унікальним способом: інформація передається шрифтом Брайля та жестовою мовою (QR-коди на відео). ■

■ Редакційний щоденник

ВОНИ ПРОСЛАВЛЯТЬ УКРАЇНУ: ЯК ВИТЯГНУТИ ДІТЕЙ В ІНВАЛІДНИХ ВІЗКАХ ІЗ ЧОТИРЬОХ СТІН

Чим переймався і з чого дивувався упродовж останнього часу заступник головного редактора газети «Волинь-нова»
Василь УЛІЦЬКИЙ

...50-МЕТРОВИМ ЗАПЛИВОМ ПАРАЛІЗОВАНОГО ХЛОПЧИКА

Найбільше моє враження минулого тижня — змагання та показові виступи учасників секції плавання, в якій займаються обидві мої доньки.

...На визначений час біля приміщення басейну почали збиратись юні плавці та їхні батьки. Хтось виходив з машини, когось виносили з автівки на руках чи викочували в інвалідному візку. Хтось ішов пішки рівною дорогою, а хтось — накульгуючи. Справа в тому, що доньки тренуються у змішаній групі, де займаються разом діти з обмеженими фізичними можливостями і здорові.

Діти весело вітались і махали одне одному незалежно від того, стояв хтось на власних ногах чи сидів у візку. Ніхто ні на кого пальцем не показував. Школярі звикли, що просто займаються спортом разом, знаючи, що кожен має якусь свою особливість. Це вважаю не менш цінним у цих тренуваннях, аніж саме плавання. І для своїх дітей, і для себе. Бо бачу, наскільки важче батькам особливих дітей. Бо вкотре наочно пересвідчуюсь у важливості нібито елементарних речей: наявності пандусів (правильних пандусів!), зручних візків, широких дверей, відсутності поріжків, бордюру тощо. Пригадую, як кілька років тому в одному з райцентрів депутати обговорювали, чи треба виділяти з районного бюджету гроші на пандус «для двох інвалідів». Якби вони просто постояли півгодини біля того басейну, то ці питання одразу ж би відпали.

...Тренерка не стримала сліз, коли перед запливами попросила підтримати особливих у фізичному плані її вихованців. «Це важкий труд», — сказала вона з клубком у горлі. Ми, батьки, звісно, плескали, не жаліючи рук. Але не від жалю. Бо бачили б ви, що витворяли ці діти у воді! Майже паралізований хлопчик фактично за допомогою однієї руки переплив два 25-метрові басейни! А дівчинку, яка сильно шкутильгаючи йшла на старт, представили, як постійного учасника

18-річний тернопільчанин Тарас Рад' — наймолодший в історії України «зимовий» паралімпійський чемпіон!

« А от пересічні швейцарці розуміють важливість вільного, а не кишенькового слова, свідомо платять за нього і на референдумі погодилися й далі це робити! «Дивні» люди. »

змагань серед фізично повноспроможних дітей. У воді вона — як риба!

Не знаю, як інклюзивна освіта, про яку зараз багато говорять, буде адаптована у школах. Але на цьому невеликому прикладі зі спорту бачу, що це — круто. І це наше завдання як суспільства — зробити все, щоб діти у візках виїхали за межі своїх квартир. Що вже казати, яку високу марку України дехто з них триматиме у дорослому віці на Паралімпіадах. Яскравий цьому доказ — Пхьончхан-2018, де наші вкотре заткнули за пояс здорових спортсменів, здобувши 7 золотих, 7 срібних і 8 бронзових медалей!

...ВІДМОВОЮ ШВЕЙЦАРЦІВ ВІД «ХАЛЯВИ»

Ніколи не був у цій альпійській країні, але вона мене не перестає дивувати. На одному з референдумів у Швейцарії відмовились від «халяви», тобто від пропозиції, щоб кожному мешканцю просто так щомісяця виділяти понад 2000 євро. Вирішили, що це зашкодить економіці та суспільству.

А оце вже зараз, у березні, прове-

ли ще один референдум і більшістю голосів — 71% — добровільно погодились і далі віддавати щороку 390 євро з кожної сім'ї на фінансування суспільного та правового телерадіомовлення.

У нас, принагідно скажу, новостворене суспільне телерадіомовлення фінансується безпосередньо з державного бюджету. А от роздержавлені газети — просто кинуті на виживання у бурхливе капіталістичне море. Наші чиновники не бачать потреби підтримувати роздержавлену пресу навіть в умовах війни — «хай виживає, хто як знає, раз я вже не можу просто так замовити свій портрет у цій пресі». А от пересічні швейцарці розуміють важливість вільного, а не кишенькового слова, свідомо платять за нього і на референдумі погодилися й далі це робити! «Дивні» люди.

Як би українці проголосували на таких плебісцитах? Сумнівно, що відмовилися б від Юліної чи Петіної тисячі. Скажете, що швейцарцям легко говорити і голосувати, бо вони багаті? Так у тому-то й справа, що багаті, бо

отак свідомо і вдумливо роблять вибір. Адже свобода — це не всюдозволеність. Зворотний бік свободи — відповідальність за свій вибір. Швейцарці одні з небагатьох, хто її виявляє, тому їй не перестають дивувати. Навіть «просунуті» голландці так не вміють. Пам'ятаєте референдум щодо асоціації з Україною? Їх так налякали, що вони проголосували проти. Потім коли зрозуміли, що помилились, що вирішили взагалі такі опитування не проводити...

Впевнений, до речі, що й українці чим далі, тим менше будуть вестись на гречку і «локшину» на виборах. Тут як в анекдоті про англійську траву. Запитали в тамтешнього сера, як йому вдалось виростити таку рівну і зелену траву. «Дуже просто, — відповів він. — Ми її стрижемо і поливаємо. І так 200 років». Думаю, що ми теж стали на цю дорогу, почали «поливати траву», тобто, вчимося відділяти зерно від соломи. Тепер аби не зійти з неї.

...СМАЧНОЮ КАВОЮ НАВКОЛО

Пишу і час від часу сьорбаю каву. Міг би сам запарити, але мені смачніше з автомата. Тому, йдучи на роботу, купив. Зараз це не проблема. Кав'ярні уже з самого ранку пропонують цей ароматний напій. Та ще й по вранішній акції можна дешевше придбати. Кава якось так непомітно увійшла в життя українців і міцно там закріпилась.

...Усе допитувався наших досвідченіших колег, як то було з кавою у Луцьку за часів СРСР. Бо здавалось, що кави в Радянському Союзі, — як і сексу, — не існувало. З тих часів я, сільський школяр, пам'ятаю лиш напій ячмінний «Курземе». Теж смачно. Але то не то... Виявляється, кава таки продавалась, і у містах з нею було легше, ніж у селі — при бажанні можна було знайти.

А зараз її не просто можна знайти, від неї неможливо відкараскатись, — пропонують на кожному кроці. Кав'ярень стало більше, ніж аптек. Людина з паперовим стаканчиком на вулиці — уже звичне явище. Собі думаю: поки ми так п'ємо каву, за економіку Бразилії можна не переживати.

Здається, і старий, і молодий зараз смакує цей напій. Моя мама, яка лиш на пенсії(!) розпробувала його, вже не уявляє без нього життя. Це як цілий ритуал. Корову подоїла, свиней нагодувала, їсти зварила і, як нагорода, — 20 хвилин на кавування. Кличуться всі, хто в хаті: чоловік-діти-онуки. Звісно, у великій каструлі традиційно з часів баби-прабаби стоїть чай на травах. Але він — для пиття, втамування спраги. Раз — і написвся. А кава — для... кавування-спілкування.

Здається, українці стають не просто кавоманами, а експертами у цій справі. Можемо вже про ці гіркуваті зерна і способи їхнього приготування говорити, як англійці про погоду. Десь недавно читав, що черговий турнір із приготування кави в Об'єднаних Арабських Еміратах (Дубаї) виграв наш хлопець Слава Бабич. А цими днями у Варшаві Олег Яровий із Хмельницького відкрив найменшу у Польщі кав'ярню, через що потрапив у тамтешню Книгу рекордів. І серед переваг нашої країни все частіше називають таку: «Відмінна кава за долар (плюс-мінус) майже на кожному кроці — такою можливістю жодна інша європейська столиця похвалитися не може».

Що ж, кавуймо на здоров'я (але не більше двох чашок у день, — так кажуть лікарі)! ■

РЕКЛАМА

ГОСПОДАРСТВО ВІЗЬМЕ НА РОБОТУ ЕЛЕКТРОЗВАРЮВАЛЬНИКА З ДОСВІДОМ РОБОТИ.

Житлом забезпечуємо. Зарплата за домовленістю!

Тел. 0673612760.

Продам осипку, висівки, зерно.

Можлива доставка.

Тел.: (0332) 70-85-72, 050-616-72-00.

Пам'ятники
з мармурової крихти та натурального каменю.
Виготовлення та встановлення.
(0332) 70185172, (050) 197168169.

Увага! Конкурс!
СуперХАЗЯІН
 Редакція «Волині-нової» дарує шанс виграти теплицю від компанії «Западенські теплиці»

западенські теплиці

Переможці і учасники отримають також інші призи від мережі магазинів «Світ насіння»

Щодня українці виїжджають на заробітки. Але як би не розхвалювали зарубіжжя з його умовами праці, ми ніколи не будемо господарями на їхній землі. А тим часом у наших селах вирізають худобу. Молодь рветься до міста. Родючі землі скуповують агрохолдинги, а менш родючі заростають бур'янами...

На цьому тлі яскраво вирізняються люди, які не опустили рук у важких українських реаліях. Вони наполегливо шукають нові ніші для бізнесу на селі, створюють робочі місця для своїх односельчан, започатковують родинні ферми, засновують кооперативи, вивчають європейський досвід і успішно втілюють його у своїх селах. Саме таких небайдужих людей редакція газети «Волинь-нова» хотіла б підтримати і допомогти їм здобути заслужене визнання!

Шановні господарі! Запрошуємо вас до участі у конкурсі на звання «СуперХАЗЯІН»

Якщо ви:

- любите працювати на землі і ваш патріотизм вимірюється не популістськими гаслами, а конкретними справами на благо рідного села;
 - вирощуєте овочі, ягоди, фрукти, гриби, зелень, прянощі, квіти, плодови, декоративні рослини та отримуєте (чи хочете отримати) від своєї діяльності прибутки;
 - постачаєте (чи хочете постачати) на ринок вирощену у власних теплицях чи на городі продукцію;
 - розводите різноманітні тварин, птахів, рибу;
 - вправно господарюєте і можете поділитися набутим досвідом та розповісти про свої результати;
 - готові відкривати секрети успішних бізнес-ідей для села,
- то саме Ви можете стати переможцем і отримати суперприз та визнання!

УМОВИ АКЦІЇ

Щоб стати її учасником, необхідно надіслати на адресу редакції лист із розповіддю про свій досвід господарювання на землі. У ньому слід зазначити інформацію про себе, свій вид діяльності і його масштаби, розповісти, як народилась ідея, коли прийшов перший успіх і від чого він залежав? У чому полягає технологія? Хто працював над реалізацією задуму? Що би ви порадили тим людям, які захочуть займатися подібною справою? Наявність фото чи відеогідтверджень обов'язкова!

Чим яскравішою буде ваша розповідь — тим сильніше враження вона справить на конкурсне журі! Найцікавіші історії опублікуватимемо на сторінках газети, а автори отримають призи від мережі магазинів «Світ насіння». Той, кому вдасться найбільше вразити журі, стане переможцем і одержить подарунок від компанії «Западенські теплиці» (адреса спонсора: Луцький р-н, с. Заборолі, вул. Володимирська, 36-а, тел.: 050 378 09 07 і 067 255 25 65).

Конкурс триває до 4 квітня 2018 року.

Матеріали для участі можна надіслати на поштову адресу редакції: **43 025 Луцьк, просп. Волі, 13, або на електронну пошту volyn.nova@gmail.com** з позначкою «СуперХАЗЯІН» або ж приносити в редакцію особисто.

Господарські секрети

Додаток газети «Волинь-нова» № 7 (36)

Народні умільці

Усе вдома чоловік зробив своїми руками.

ДО ДУШІ МИКОЛАЙОВИЧУ СТОЛЯРНА СПРАВА

На подвір'ї та в оселі Василя Гусарчука із села Череваха Маневицького району все настільки до ладу, що просто дивуєшся. Останніми роками разом із зятем зробили сучасний ремонт всередині помешкань та осучаснили будинок зовні. Однією із перших побудов була невеличка дерев'яна лазня. Потім звели численні господарські споруди. Звісно, знайшлося місце і для столярної майстерні, адже ця справа була ділом життя

Сергій ГУСЕНКО

Хист до роботи із деревиною у Василя Миколайовича проявився ще у дитинстві. Його батько Микола Романович, аби прогодувати шестеро дітей, після позмінної праці на меблевій фабриці в Маневичах трудився у власній столярній майстерні. Туди полюблив заглядати і син.

— Як тільки приходив зі школи, відразу йшов до майстерні, — при-

гадує Василь Гусарчук. — Проте батько закривав її і ховав від мене інструмент, бо він у нього завжди був начотений, адже тоді ще не було ніяких циркулярів і робилося все вручну. Але я проробив лаз і хазяїнував там, поки тата не було. Проте одного разу затримався, і він застав мене «за роботою». Трохи перепало на горіхи.

Починав Василь свою дитячу столярню діяльність із автоматів,

пістолетів та возиків, бо батькові на таке просто не вистачало часу. Проте згодом уже допомагав йому. Два роки строкової служби у будівельному батальйоні чоловік згадає з особливим почуттям. Там довелося займатися улюбленою справою, там же зустрів свою долю.

— Наша військова частина від військово-морського флоту базувалася у Ленінграді (нині

Санкт-Петербург), але фактично ми перебували за декілька десятків кілометрів, у місті Ломоносов, де зводили науково-дослідний інститут. Там потрапив у столярню майстерню: виготовляли двері, вікна, опалубку. Цивільні майстри брали собі помічників із числа солдатів. Для мене це було значно краще, ніж тягати бетон.

Після завершення будівництва будбатьців направили на цивільний авторемонтний завод, де Василь Гусарчук теж працював у столярному цеху.

У парку неподалік їхньої частини Василь познайомився зі своєю майбутньою дружиною Резідою, яка приїхала на заробітки з Казані і працювала швачкою. Потім ще не раз бігав до неї в самоволку.

З армії Василь Гусарчук повернувся зі своєю обраницею. Невдов-

зі відгуляли весілля. Спочатку жили в батьківській хаті та збирали гроші на власне житло. Але з розпадом Союзу вони знецінилися.

— Як зараз пригадує: сиджу і думаю, буде вільна Україна, ото вже заживемо, — розповідає пан Василь. — А воно все тільки гірше та гірше ставало. Тож вирішив починати будуватися і не чекати кращих часів. Багато чого робив сам, особливо все, що пов'язане із деревиною. Аби годувати сім'ю, Василю Гусарчуку за життя довелося змінити не одне місце роботи, хоча вони вже не були пов'язані зі столярною справою. Звівши будинок, помалу

«Найбільше столяру подобається працювати із сосною, бо вона найкраще піддається обробці, а ось ялина дуже тверда і тупить інструмент. Навіть приказку пригадав: як столяр помирав, то казав: «Усім сучкам прощаю, а ялиновому — ні»»

обзадовився господарством.

— Декілька років тому купили китайський тракторець, який є надійним помічником у сільській праці, — говорить пан Василь. — Є до нього чимало реманенту. Подумую придбати косарку. Маємо до гектара землі та усяляку живність. У столярній майстерні є фугувальний та фрезувальний верстат, рейсмус, дві циркуляри, чимало ручного електростроюменту, аби виготовляти дерев'яні вироби.

Найбільше столяру подобається працювати із сосною, бо вона найкраще піддається обробці, а ось ялина дуже тверда і тупить інструмент. Навіть приказку пригадав: як столяр помирав, то казав: «Усім сучкам прощаю, а ялиновому — ні». ■

ФАЗАНЯЧЕ КОРОЛІВСТВО

Василь Войтюк із Рожища вирощує кілька порід цих птахів та ще... кекликів

Сергій НАУМУК

Незвичайних пернатих рожищанець Василь Войтюк завів близько року тому. Хоча мати вдома таких екзотів мріяв давно. А тоді взяв і купив фазанів. Були на його обійсті ще й павичі, але тих збув. А от у фазанах чоловік просто кохається.

...У невеликому пташнику туди-сюди походжають різнокольорові красені.

— Маю кілька мисливських, — каже Василь. — А отой чорно-зелений — це румунський фазан. То мій улюбленець. На сонці його пір'я аж виблискуює смарагдовою барвою. Щоправда, на спині воно вже не таке. Маю ще молодого «румунна», то той ще зеленіший. Саме за той колір цінують румунських фазанів.

Господар виносить молодого птаха з іншого приміщення. На моє зауваження, що той спокійно сидить, Василь каже, що його живність привичаєна до рук. Проте кожна порода відрізняється одна від одної. Румунські фазани найспокійніші. А от королівські та золотисті навпаки — агресивні.

Аби птахи не билися, особливо у період парвання, кожному на дзьоб начеплено пластикові «окулярі». Таким чином він нічого не бачить поперед себе — і бійки неможливі. Такий застосунок не зайвий, адже самці фазанів мають агресивний характер і гострі шпори на ногах. Господар зізнається, що в період відкладання яєць доводиться самця накривати сачком і лише після того заходити у пташник, інакше півень всядеться на голову. Та й по ногах може добряче дзьобнути.

У годівлі фазани невибагливі. Василь Войтюк розповідає, що кормить їх, як і курей. У раціоні — здебільшого зерно, влітку — вдосталь зелені. Після зими підгодовує вітамінними добавками і дає ліки від глистів. Треба сказати, що птахи у Василя доглянуті. Найкраще це видно по довжелезних хвостах: вони ціленькі і акуратні.

Хлопець показав ще й золотистого та королівського фазанів. Останнього купив у день нашого приїзду. Хвіст у птаха був зовсім обрізаний, бо попередній господар не давав належного догляду.

— У королівського хвіст мав би бути ще довший, аніж у румунського, — Василь показує невеликого півника з пістрявим пір'ям, у якому переважають чорні, білі та світло-кавові тони. — Нічого, хвіст відросте.

Видно, що хлопець справді захоплений цими красивими птахами. Про них може довго розпові-

Василева живність привичаєна до рук.

«У годівлі фазани невибагливі. У раціоні — здебільшого зерно, влітку — вдосталь зелені»

Птахи носять пластикові «окулярі».

дати, хоча великим фавіцем себе не вважає. Щоправда, чимало інформації вже перевірив на практиці і має свій власний досвід.

Насамкінець Василь обмовився, що має парочку азійських кекликів. Це вид куріпок, поширений у Південній Європі, Північній Африці та Азії. Вони у Войтюка зовсім недавно. Їхній голос подібний чимось на гарчання собак.

Молодий господар хоче спорудити більший пташник. Віримо, що це йому вдасться. ■

РЕКЛАМА

СЕМІНАР
Заробляйте гроші, вирощуючи слимаків

Три основні етапи у равликовому бізнесі

У цьому семінарі ми обговоримо 3 основні етапи, з чого почати, як можна виростити тону равликів вкладаючи всього 800 євро, а продати за 2500 євро, як не наробити помилок, бажаючи отримати максимальний прибуток.

Цей семінар у Луцьку триватиме лише один день — 24 березня в готелі «Україна». Початок о 10.00.

Семінар організують і проводять представники бізнесу по равлику з Литви.

Обмежено кількість місць для охочих, тому нічого не чекайте і реєструйтеся заздалегідь. Дізнайтеся першими, як заробити на вирощуванні равликів.

В Україні клімат сприятливий, тож ми розши-

рюємо цей бізнес тут, ділимось своїм багатолітнім досвідом, як правильно і ефективно вирощувати равликів, застосовуючи новітні методи.

Основна робота з равликом — увечері. З цього може вийти хороший і стабільний додатковий заробіток.

У вас є лише один-єдиний шанс послухати і дізнатися все, потрапивши на наш семінар.

Він буде вестись російською мовою. Ціна всього лише одна тисяча дев'ятсот дев'яносто дев'ять сот. Реєстрація за номером 063 801 6073.

Насамкінець відбудеться дегустація равликів!!!

Додаткова інформація www.snaillette.com.ua

На часі

Грядка цибулі... на підвіконні

Зелень надає будь-якій страві яскравого апетитного вигляду, а також збагачує їжу цінними макро- і мікроелементами та вітамінами. Тож забезпечте родину цим продуктом зі своєї «грядки», облаштувавши її на підвіконні (на фото)

Потрібно:

- родюча земля. Її можна купити в будь-якому спеціалізованому магазині або заготовити з власної ділянки восени (продезинфікувати, щоб уникнути зараження рослини в майбутньому);
- 3- або 5-літровою пластиковою пляшкою після харчових продуктів (зі зрізаним горлечком).

З боків зробити невеликі отвори нагрітим цвяхом. На-

сипте на дно пляшки родючої землі до рівня нижніх отворів. Тоді повставляйте цибулини таким чином, щоб верхівка трохи

визирала назовні пляшки, знову засипте ґрунтом і полийте. Процедуру повторіть, поки не дійдете до верхнього отвору. Можна

«Повставляйте цибулини таким чином, щоб верхівка трохи визирала назовні пляшки, знову засипте ґрунтом і полийте. Процедуру повторіть, поки не дійдете до верхнього отвору. Можна робити паузи по кілька днів між посадкою чергового шару.»

Фото remontu.com.ua

робити паузи по кілька днів між посадкою чергового шару. Тоді степір'я ростиме поступово, а не все одразу.

Такий спосіб дає можливість на невеликій площі вирощувати відразу значну кількість цибулин. ■

Сторінку підготував Сергій НАУМУК.

■ Болить!

ЩОБ ПОЧУТИ СВДІКІВ ТРАГЕДІЇ, ЗА 23 РОКИ ПОБУВАВ У 2342 СЕЛАХ

У Рівненському краєзнавчому музеї презентовано унікальне видання «Волиняни про «Волинь-43»: українська пам'ять про польську експансію на Український Північний Захід у 1938–1944 рр. Усноісторичні свідчення». Ця книга – підсумковий том (понад 1000 сторінок) багаторічних досліджень цієї трагедії. Її автор – кандидат історичних наук із Луцька, дослідник Волинської трагедії Іван Пушук

Анатолій ГУМЕНЮК

Видання унікальне з багатьох причин. Автор за 23 роки досліджень побував у 2342 селах Великої Волині (Волинська, Рівненська та північна частина Тернопільської областей), зробив понад 1400 магнітофонних записів. Ці документальні матеріали спростовують неправду польських істориків (зокрема Євита Владислава Семашків), які нарахували аж 100 тисяч польських жертв, що полягли від рук «українських націоналістів».

Луцький науковець зібрав понад 7 тисяч свідчень людей і стверджує, що від рук «бандерівців» на Волині загинуло не більше 9 тисяч поляків. А від рук поляків — понад 14 тисяч українців (без урахування подій на Холмщині і Підляшші), тобто автохтонів, які на рідній землі боролися себе від нападів окупантів усіх мастей.

Як зазначали учасники презентації, актуальність дослідження пояснюється нинішнім напруженням у стосунках України та Польщі, зокрема діями радикальних політиків сусідньої держави, які стали ініціаторами прийняття змін до закону про Інститут національної пам'яті, де передбачено кримінальну відповідальність за заперечення «злочинів українських націоналістів». А ще перед цим польський парламент односторонньо визнав ці події «ґеноцидом» поляків з боку українців. Чимале напруження зумовлене й тим, що сусіди категорично не згодні з терміном про «польську окупацію» західноукраїнських земель. Складається вражен-

Фото Анатолія ГУМЕНЮКА.

Дякуємо, пане Іване, за титанічну працю.

ня, що вони хочуть бачити історичну правду такою, яка вигідна їм. Не веде до порозуміння і руйнування українських могил та пам'ятних місць у Польщі. На території України також є кілька таких фактів вандалізму, але всі надгробки й монументи відновлені за рахунок україн-

діалозі можуть стати висновки Івана Пущука.

Ще одним важливим підсумком дослідження цієї трагедії є те, що у багатьох випадках ініціаторами українсько-польського конфлікту у 1943 році були німці і радянські партизани, які його розпалювали

будуть затребувані українським суспільством. І зараз такий час настає. «Нас з вами не буде, але ця правда людська залишиться. І хай наш народ тримає її про запас, це будуть наші козирі проти неправди», — зазначив історик.

У нас ще мало видань про цю трагедію. В останні роки українці змушені займати оборонну позицію щодо встановлення «історичної правди», про яку так багато говорять польські політики та історики, адже у нас недостатньо вивчали Волинську трагедію. Просто тому, що за радянських часів це було робити небезпечно, а за часів незалежної України, як кажуть, руки не доходили, головним чином через відсутність у країні консолідованого погляду на багато подій історичного минуло-

« Підрахувати, хто кого більше вбив, — невдячна справа, яка не приведе до остаточного вирішення проблеми. Але рахувати треба, бо це стане фактом, на який спиратимуться історики. »

ської сторони. Якраз у контексті напруження нинішніх українсько-польських відносин та необхідності пошуку історичної правди, про яку так багато говорять зарубіжні колеги, дуже важливим аргументом у цьому

і в своїх каральних акціях проти нашого населення часто спиралися на допомогу польських колоній і боївок.

Як повідомив Іван Пушук, за час пошуків його не покидало відчуття, що підсумки цієї праці

го. Становище починає потроху виправлятися. І встановленню істини, відновленню історичної пам'яті сприяють саме такі операції, які побудовані на спогадах учасників або свідків тих подій. На жаль, цих людей стає все менше, тому науковцям треба поспішати...

На думку голови Рівненського обласного краєзнавчого товариства, кандидата історичних наук Андрія Жив'юка, підрахувати, хто кого більше вбив, — невдячна справа, яка не приведе до остаточного вирішення проблеми. Але рахувати треба, бо це стане фактом, на який спиратимуться історики. Поляки порахували свої жертви так, як вважали за потрібне, як хотіли. Нам теж знадобиться свій підрахунок жертв. Він може десь не збігатися, розходитись, але це не є великою перепорою у дослідженнях такого роду. Треба робити так, щоб нашу позицію було видно у світі.

А ось думка завідувача відділу Рівненського обласного краєзнавчого музею, кандидата історичних наук Ігоря Марчука: «Іван Пушук провів титанічну роботу. Йому треба було обходити й об'їздити тисячі населених пунктів, де відбувалося це протистояння, вміти розговорити людей, викликати їх на відвертість, адже знаємо, що й зараз є ті, хто ще боїться розповісти правду. Йому пощастило записати спогади тих, кого уже немає серед живих, і це робить їхні свідчення особливо цінними».

Начальник управління культури Рівненської облдержадміністрації Ярослав Мельник вважає, що політики приходять і відходять, а народ залишається, тому необхідно робити усе, щоб він знав правду, щоб не стиралася його історична пам'ять. І цій меті слугуватимуть книги Івана Пущука. Підсумковий том грандіозного дослідження на тему «Волинь-43» видано обмеженим тиражем на кошти, виділені Рівненською обласною радою. На черзі — видання окремих томів про кожен район історичної Волині, а також перевидання підсумкового тому. Звісно, для цього необхідні кошти небайдужих людей, спонсорів. Чи знайдуться такі на нашій волинській землі?

М. Рівне. ■

Священника у повному церковному облаченні поляки вивели з храму і закатували

20 березня 2003 року у Любліні був зарахований до лику святих мучеників отець Петро Огризко, замордований у квітні 1944-го

Тарас СТЕПАНЮК

Народився він у селі Тарнаватка у Надсянні (нині Польща). Після закінчення рільничої школи працював учителем. Коли йому було вже 30 років, відчув покликання і вступив до Волинської духовної семінарії в Кременці, після закінчення якої одружився й отримав освячення. Відтак протягом кільканадцяти років отець Петро служив у багатьох парафіях Володимирського, Горохівського, Дубенського та Луцького повітів.

У 1939 році після приходу більшовиків Петро Огризко з родиною повернувся на Холмщину. Спочатку мешкав в селі Сумін, пізніше став настоятелем у Моратині. До його парафії входило і село Чортівцеві, де 10 квітня 1944 року — у Страсний понеділок — отець Петро проводив Божественну літургію для молоді, після якої мала бути сповідь.

Раптом у храм увірвалися озброєні поляки. Вони вивели священника, навіть не давши зняти церковне облачення. Уже не давши зняти церковне облачення. Уже на подвір'ї зірвали з нього рясу. Потім повели за село і там жорстоко закатували. Де поховане тіло мученика — досі не

відомо. Вважають, що нападники закопали його на місці страти.

Отець Петро Огризко був одним із багатьох українців, які постраждали від рук поляків у роки Другої світової. Піком антиукраїнських акцій стали два тижні від 9 до 22 березня 1944 року. За цей час поляки повністю спалили 35 сіл і замордували тисячі українців. Участь у вбивствах брали солдати Армії Крайової та Батальйонів Хлопських. Розмах акцій засвідчує, що вони були добре сплановані. Мирних людей знищували під гаслом: «Од Вепша до Буга — чарна смуга».

Разом із Петром Огризком священно-

мучениками Холмщини і Підляшшя було проголошено ще сімох осіб (священномученики Ігнатій, Сергій, Лев, Миколай, Павло, Йоанна, Василій), які прийняли страдницьку смерть на Холмщині і Підляшші у 1942—1944 роках. Останки новопрославлених святих визнано мощами та

« Мирних людей знищували під гаслом: «Од Вепша до Буга — чарна смуга». »

наказано віддавати їм честь. Було також схвалено ікону Собору Святих, а життєписи та інші документи собору опубліковано у книжці «Прославлення мучеників Холмських і Підляських».

Урочиста канонізація, у якій брали участь не лише холмщани з Польщі та України, але й делегації помісних церков з інших країн, відбулася в Холмі 8 червня 2003-го. ■

■ Знай наших!

І без тата-депутата можна досягти багато:

Двоє волинських школярів самі оплатили майбутнє навчання у США

Закінчення. Початок на с. 1

Інна ПІЛЮК

**«ТО ДУЖЕ РОЗУМНІ ДІТИ —
І В НИХ УСЯ СІМ'Я ТАКА»**

Село зустрічає несподіваним березневим снігом. Від Нововолинська його відділяє всього кілька кілометрів. На зупинці в місті підбираємо двох попутників до Старої Лішні. Дорогу ми вже з'ясували наперед, тож підвозимо пасажирів швидше з цікавості, аби з перших вуст почути, як односельці реагують на інформацію про приголомшливий успіх юних земляків. «То дуже розумні діти. В них уся сім'я така, то й нема чому дивуватися», — жіночка років шістдесят дає зрозуміти, що інакше у Торчил і бути не могло.

Стверджувати про те, що американська мрія у вигляді двох пристойних стипендій на навчання у вузах США несподівано «впала» на сім'ю Торчил, геть не доводиться. За омріяною закордонною освітою насправді ховається титанічна праця рідних брата і сестри: 18-річної Тетяни та 15-річного Андрія. І навіть тепер, коли квиток на навчання вже у руках, вони не байдикують. Андрій продовжує навчання у НВК «Нововолинська спеціалізована школа № 1–колегіум», готується до двох всеукраїнських олімпіад з фізики та астроно-

Як запевняють батьки дружної родини, у навчанні дітей головне — вчасно розгледіти вподобання.

Трохи із сумом загадують, як же він виросте, коли вони повернуться зі Штатів... А поки малий гуцає у Тані на колінах, вона розповідає про знайомство із програмою Ukraine Global Scholars, яка й подарувала можливість отримати стипендію: «Про неї прочитала у соцмережах. Заявку для участі подала ще в одинадцятому класі. Шанс потрапити до числа фіналістів був дуже малий. Якщо перевести його у цифри

«Тут ніби пазл має скластися: і вчитель помітити здібності, і школа вимагати, і батьки вчасно розгледіти вподобання дитини.»

Ukraine Global Scholars — благодійна програма, яка допомагає 14–17-літнім школярам зі вступом до найкращих навчальних закладів США. За 3 роки, відколи вона існує, майже два десятки українських підлітків виграли стипендії на 6 мільйонів доларів. Заснували програму молоді українці, випускники престижних іноземних вишів Юлія Сичикова, Михайло та Юлія Лемеші. Маючи досвід закордонного навчання, вони прагнуть поділитися ним із якомога більшою кількістю українських школярів, аби допомогти їм здобути право на якісну освіту.

мії. А ще разом із сестрою активно поширюють серед однолітків інформацію про проект, який і подарував їм можливість отримати закордонну освіту. От і тепер, напередодні вихідних, ми призначаємо зустріч із ними аж на вечір. А з понеділка вони презентують проект у кількох луцьких школах.

**ЦЕ БУВ ШОК:
ПЕРЕМОЖНИЦЯ
ЧИСЛЕННИХ
ВСЕУКРАЇНСЬКИХ
ОЛІМПІАД НЕ ПОДАЛА
ДОКУМЕНТІВ
ДО ЖОДНОГО ВИШУ
КРАЇНИ**

У затишній великій оселі нас зустрічає найменший господар — дворічний Сашко. Ще не відаючи про успіхи своїх старших брата і сестри, він перебирає на себе більшу частину уваги. Та й коли у Андрія і Тані згодом запитують про хобі, то вони, сміючися, зізнаються, що мають тепер одне заняття на двох: гратись із Сашком.

— то десь чотири відсотки зі ста. Але поступово проходила кожен етап (анкети, співбесіди, тести, написання есе і т. д.) і все більше хотіла дійти до фіналу».

Тим часом закінчився навчальний рік, одинадцятикласниця прекрасно склала ЗНО. І несподівано не подала документів до жодного українського вишу, чим неабияк здивувала ровесників. Переможниця численних всеукраїнських олімпіад, учасниця міжнародних — і нікуди? А вона вперто готувалася до реалізації власної «американської мрії». І ось у березні 2018 року приходить довгожданий лист зі Штатів. Зараз уже з усмішкою пригадує, що кілька разів його перечитувала, аби переконатися, що такі ось вона — справжня перемога. Отримана стипендія покриває вартість навчання, проживання, перельоту, страхування, придбання літератури та ін.

Навчатиметься Таня в одному із найкращих освітніх

закладів Америки — школи-пансіони The Gunnery School у штаті Коннектикут. Вона буде тут першою і поки єдиною українкою. Науковий напрям, який обрала дівчина, — географія. Саме з цього предмета вона у 2016 році брала участь у міжнародній олімпіаді в Японії. До участі її підготувала вчитель Алла Горбач, яка колись, власне, і розгледіла в учениці нахил до тієї науки і розвинула його. До слова, цей педагог уже має у своєму «арсеналі» аж трьох учасників міжнародних олімпіад, і то у невеликому Нововолинську!

Звісно, відповідну освіту можна було б здобути і в Україні, але дівчина на власному досвіді переконалася, що належної практики на батьківщині не отримати. Теорія теорією, але коли ти знаєш все про мінерал і його не бачив на власні очі — то такі знання втрачають цінність. Аналогічна ситуація і з експериментами у кліматології та й у багатьох інших напрямках. Глибину знань Тані сповна оцінюєш тільки тоді, коли усвідомлюєш, що про всі ці премудрості вона може вільно розповідати англійською мовою. Також бездоганно знає німецьку, адже отримала ще й грант на навчання в університеті німецького міста Бохум та стипендію Українського католицького університету. Та від цих перемог відмовилася на користь навчання у США. А ще вона прекрасно малює. Тож зараз, поки є невеличка перерва до початку навчання, Таня взялася нарешті намалювати портрети подруг, які давно про це просили.

**РОБОТА СТВОРИВ
У СТАРІЙ ЛІШНІ — ТЕПЕР
МРІЄ ПРАЦЮВАТИ У НАСА**

Кількома днями раніше аналогічне повідомлення про виграну стипендію отримав і молодший на три роки Андрій. Він одночасно із сестрою проходив усі відбіркові тури. І навіть англійська мова, яку знав на той час на недостатньо високому рівні, завдяки мотивації та прикладу Тані далася несподівано швидко й легко. Напрямок навчання обрав фізику, яку ось уже кілька років вважає дуже крутою наукою, і взагалі колись мріє працювати у НАСА — космічному агентстві США. У тому, що йому це вдасться, навіть не сумніваюся. Ось хлопець демонструє сконструйованого власноруч робота, якого програмує на виконання певних рухів. Чудеса

За допомогою програми Ukraine Global Scholars один волинянин уже здобуває безкоштовно освіту у США. Це Владислав Іванчук із Луцька, випускник 2016 року Луцької гімназії № 21 імені Михайла Кравчука. Він обрав економічний напрямок навчання.

та й годі! А ще він грає на гітарі та гавайській укулелі (чотириструнному музичному інструменті). Усі ці захоплення 15-літнього юнака належно оцінили американські викладачі, і тепер на нього чекає трирічне навчання у школі-пансіоні Taft School у штаті Коннектикут і ще чотири роки коледжу чи університету. Дорога від його школи до навчального закладу сестри займатиме хвилин 20, тож самотніми за тисячі кілометрів вони себе не почуватимуть, тим паче, що у школі Андрія буде аж чотири представники

України! А ще ж є соцмережі, скайп, то уся родина оптимістично налаштована, що навчання за океаном не перетвориться на цілковиту розлуку.

**«ОДНОГО ТАЛАНТУ
ЗАМАЛО, АБИ ДОСЯГТИ
УСПІХУ»**

Не бояться талановиті діти ані перельотів, бо вже мають чималий досвід закордонних подорожей, ані мовного бар'єру, бо не раз випробували свій словниковий запас на практиці. Тато Вадим хвилювався за те, щоб обов'язково обоє пройшли відбір, адже обоє старанні і достойні перемогли. От тільки мама Оксана свої переживання обрамлює у жарт, що їм там швидко стане надто добре і не захочуть повертатися. Та у її хвилюваннях на допомогу приходять умови програми, адже згідно з ними, фіналісти мають 5 років на те, щоб реалізуватися в Америці. Потім вони повинні повернутися в Україну, аби отримані знання попрацювали і на її розвиток. Бабуся Галина Федорівна, котра якраз гостювала у внуків, щиро переживає, як же ж вони так далеко поїдуть, і досі ідеальною професією для Тані вважає вчителювання.

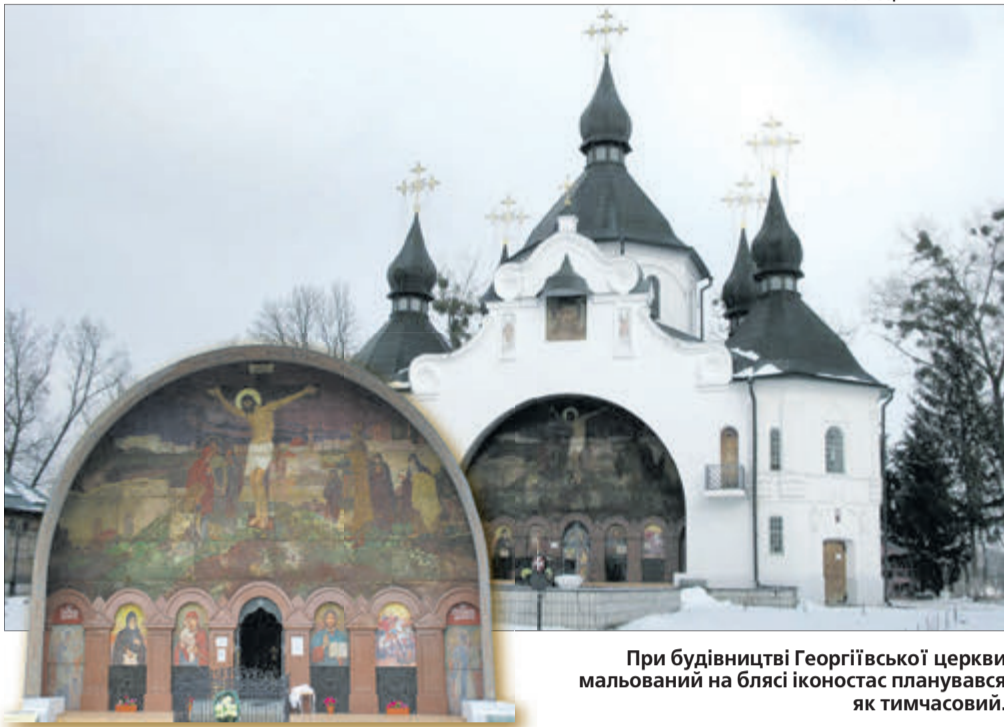
Чи втомлюються діти? Так, особливо коли накладаються школа, олімпіади, підготовка до програми. Батьки бачать це як ніхто інший. Якось після участі у таборах від Ukraine Global Scholars (а їх проводять, аби краще підготувати дітей до співбесід) вирішили відпочити у Карпатах, то там Таня з Андрієм ледь не цілу добу...спали. Але і мама-педагог, і тато-шахтар прекрасно розуміють, що успіх приходить тільки до тих, хто працює над собою. Оксана абсолютно права у своїх твердженнях: «Хтось обирає облаштування побуту, хтось хоче гарно відпочивати і подорожувати, хтось — дорого одягатися. Для нас пріоритетом було навчання. Я з усією впевненістю можу стверджувати, що одного таланту замало, аби досягти успіху. Треба, щоб дитина мала де і як реалізувати свої знання. Не буває сенсацій на рівному місці. Тут ніби як пазл має скластися: і вчитель помітити здібності, і школа вимагати, і батьки вчасно розгледіти вподобання дитини».

Ця родина вже має приклад успішного закордонного навчання. Молодший брат Оксани

Фото Інни ПІЛЮК

Візитка краю

Фото Сергія КЛИМЕНКА.

При будівництві Георгіївської церкви мальований на блясі іконостас планувався як тимчасовий.

«Майстер малював «Голгофу» на блясі, тож із часом картина почала іржавіти та покриватися грибком...»

Георгіївська церква у селі Пляшева Демидівської ОТГ, яка є основою меморіалу «Козацькі могили», цього року має отримати кошти з державного бюджету. Міністр культури пообіцяв, що на фасаді храму буде відновлено іконостас «Голгофа», авторства відомого українського художника Івана Іжакевича

Левко ЗАБРИДНИЙ

Храм у Пляшеві був збудований на початку минулого століття. «Голгофа» Іжакевича — зовнішній іконостас, унікальний для української архітектури. Майстер малював на блясі, тож під дією сонця та води картина почала іржавіти і покриватися грибком. Коли церкву будували, задумували, що малюнок на блясі — тимчасовий. Згодом його планували замінити кам'яною мозаїкою.

— Міністр культури пообіцяв, що у державному бюджеті цього року буде закладено 8,1 мільйона

гривень на порятунок «Голгофи», яка нині у жахливому стані, — коментує

га, Корця та краєзнавчого музею у Рівному.

— У найбільш жахливо-

«Храм у Пляшеві був збудований на початку минулого століття. «Голгофа» Іжакевича — зовнішній іконостас, унікальний для української архітектури.»

начальник Рівненського обласного управління культури Ярослав Мельник. — Ми просили допомогу і на порятунок інших пам'яток архітектури у регіоні, але поки що відповідей не отримали.

За словами пана Мельника, область надіслала до Кабміну пропозиції щодо відновлення історичної спадщини загальною вартістю 45 мільйонів гривень. Стосуються вони пам'яток архітектури Дубна, Остро-

му стані — синагога в Дубні, збудована у XVIII столітті, — зазначає Ярослав Мельник. — Але вже є проектно-кошторисна документація, яку виготовив за власні кошти Державний історико-культурний заповідник «Дубно». Має начебто бути фінансова допомога з-за кордону, щоб принаймні законсервувати будівлю. А окрім того, варто зазначити, що в Острозі цього року відновлюватимуть Татарську вежу. ■

Свідчу і звинувачую!

«Книгу про Голодомор 1946–1947 років треба перевидати англійською»

Газета «Волинь-нова» є тією ниточкою, яка зв'язує читачів, журналістів, письменників. Завдяки їй я познайомилася з громадським діячем, краєзнавцем, людиною, яка в українському парламенті 1-го скликання заклала основи держави і працювала в цьому виданні, — Андрієм Бондарчуком

Ніна МЕЛЬНИЧУК

Він уперше перевидав історичний документ — книжку «Нищення церков на Холмщині в 1938 році». Два примірники її одержала і я від пана Андрія. Один зразу ж віднесла до Сергія Депо, місцевого батюшки. Його дядьки були вбиті польською бандою 10 березня 1944-го в селі Сагринь. Затамувавши подих, прочитала і його книгу «Україна. Голодомор 1946–1947 років: непокараний злочин, забуте добро». Ми всі, хто писав свої спогади, які надруковані в ній, вдячні Андрію Івановичу. Адже книга — це дзвін, який нагадує людям планети, що минуле не треба забувати. Майбутнє покоління має знати правду, що робилося в Україні в 1932–1933 роках, а також у роки післявоєнного голоду, як Волинь допомагала східнякам вижити. Це не підлягає забуттю.

Автор книги працював над збором спогадів майже чотири роки. Був знайомий із Григорієм Гуртовим, який очолював краєзнавчий музей у Торчині та мріяв поставити пам'ятник волинянам, які рятували людей зі Сходу, Півдня і Центру України. Його мрію здійснив Андрій Іванович, з ініціативи якого у Луцьку з'явився пам'ятник жертвам Голодомору. До речі, Григорія Гуртового теж прихистила Волинь у роки повоєнного голоду. Під час моїх відвідин музею він детально розповідав, як тут опинився. Я теж знаю, що таке голод: ходила у селі Богородиця Грубешівського повіту (Республіка Польща), коли наше було спалене і ми залишилися без харчів, просити хліба.

У серпні 1944-го нас відправили на Волинь. Місцеве населення давало нам їжу, ділилося всім, що мало. Й досі пам'ятаю доброту волинян. Моя мама

«Моя мама Юлія у 1946 році привезла на Волинь рідну сестру з дітьми з Донецької області. Місцеві мешканці врятували їх від голоду.»

Юлія у 1946 році привезла на Волинь рідну сестру з дітьми з Донецької області. Місцеві мешканці врятували їх від голоду. Зараз східняки, їхні діти й онуки чомусь не задумуються, що майже 10 мільйонів українців у 1932–1933 роках померли від голоду. Дехто навіть заперечує цей факт. Таким радила би прочитати книгу Андрія Бондарчука. Вона дійшла і до нас на Поділля, е в обласній науковій бібліотеці.

Знаю багатьох волинян, спогади яких опубліковані в ній. Зокрема, Івана Пархомика. Йому зараз 90 років, живе у Володимирі-Волинському. Він — солдат останнього воєнного призову. Разом зі своїм товаришем Іваном Білибом був призваний з Волині до армії. Служив у Саратовській області. Там хлопці голодували. Дивом залишилися живі. Книжка, вважаю, має бути перекладена англійською мовою, щоб її могли прочитати більше людей. Хай Всевишній дає здоров'я і багатоліття Андрію Івановичу, бо ж написав її серцем. А всім нам нагадує, що слід пам'ятати історію свого народу.

■ м. Вінниця. ■

РЕКЛАМА

ГУРТІВНЯ АГРОТЕХНІКИ

НОВІ **МІНІ-ТРАКТОРИ**

-Сітай-, -Джинма-,
-Фотон-, -Донгфенг-, ДТЗ
(виробництва Японії, Китаю, Нової)

ЕЛЕКТРО-, МОТОТЕХНІКА

МОТОБЛОКИ -Зірна-,
-Зубр-, -Білорусь-, -Моторсіч-

12-80
к.с.

Гарантія
заводської частини,
навісно
владнання,
доставка.

5-15
к.с.

Доступні ціни
Великий вибір

КРЕДИТ БЕЗ ДОВІДКИ ПРО ДОХОДИ НА 2 РОКИ
з можливістю відшкодування відсотків

м. Луцьк, вул. Мамсурова, 21
(р-н цукрового заводу), маршрути №4 та №а

Тел.: (0332) 769-732, (099) 252-10-66

www.agrotehnika.info

РЕКЛАМА

forRest

Сімейний дім forRest вітає Вас!

УВАГА!

Розпродаж КВАРТИР
від забудовника в м. Луцьку
у новобудові, яка готується до здачі.
Поспішайте, залишилось 3 квартири
по 8300 грн за м² площею 74,4 кв м!
Тел. 098 660 6303 сайт.frt.lutsk.ua

ЛИСТИ ПОЛІКАРБОНАТНІ

СОТОВІ • ХВИЛЯСТІ • МОНОЛІТНІ

ПРОДАЄМО: <http://polycarb.lt.ua>
- ПОЛІКАРБОНАТ І КОМПЛЕКТУЮЧІ
- ЦЕГЛУ ЧЕРВОНУ М-75

ВИГОТОВЛЯЄМО І ВСТАНОВЛЮЄМО:
- НАВИСИ, КОЗИРКИ, ТЕПЛИЦІ

Тел.: 0506107079, 0962599493, 0667443772.
м. Луцьк, вул. Тухачевського, 29.

■ Футбол

«Орли» двічі дзюбнули «Динамо» й гордо полетіли у чвертьфінал...

Кияни вслід за «Шахтарем» поступаються клубу з Рима й завершують єврокубковий сезон

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Ліга Європи. 1/8 фіналу. Матч-відповідь. «Динамо» (Київ, Україна) — «Лацио» (Рим, Італія) — 0:2 (0:1 — Лукас Лейва, 23 хв.; 0:2 — Стефан де Врей, 83 хв.). Перша гра — 2:2.

15 березня. Київ. НСК «Олімпійський». 52639 глядачів. Головний суддя Хесус Хіль Мансано (Іспанія).

Після сенсаційної нічиєї 2:2 у Римі шанси динамівців на вихід у чвертьфінал уже не видавалися примарними. Навпаки — відігравати пропущене вдома мав саме «Лацио».

Повболівати за підопічних Олександра Хацкевича на трибунах НСК «Олімпійський» зібралось понад п'ятдесят тисяч глядачів! Справді «суперова» підтримка, якої у «Лацио» за тиждень до того в столиці Італії й близько не було!

Ніби усе було на нашу користь, проте в гравців «Динамо» з перших хвилин... явно затрусилась коліна. Залітні «орли» вперто сунули вперед — господарі ж заледве відбивалися. Ну а коли, здавалося, стартову агресію італійців вдалося таки стримати — наші пропустили...

«Лацио» заробив кутовий, при подачі якого бразилець з італійським паспортом Лукас Лейва виявився спритнішим і за Дениса Бойка, і за увесь динамівський захист. 0:1 — і забивати тепер треба було вже нашим...

А під кінець першого тайму «Динамо» втрачає свого угорського захисника Тамаша Кадара. На заміну виходить Артем Шабанов. А пізніше Олександр Хацкевич спанте-

фото football.sport.ua

Лукас Лейва карає сонний захист «Динамо».

«Олександр Хацкевич спантеличує усіх заявою: замінити Кадара мав таки Хачеріді, але відмовився це робити!»

личноє усіх заявою: замінити Кадара мав таки Хачеріді, але відмовився це робити! Тепер Євген, буцімто, до кінця сезону тренуватиметься «за індивідуальною програмою».

Дивина та й годі. Якщо далі так піде, скоро Хацкевичу з Лужним самим доведеться виходити на поле!

Хай там як, пропустивши, «Динамо» мусило йти вперед. Хороші «напівмоменти» у наших таки були — згадаймо хоча б удари Циганкова та Гон-

салеса, коли м'яч зовсім трохи розминувся з дев'ятками воріт італійців!

Проте загалом статистика ударів для нас «вбивча» — кияни протягом матчу жодного разу так і не поцілили у площину воріт Томаса Стракоші...

Ну а під завісу поєдинку «Лацио» організував «контрольний» гол у ворота Дениса Бойка. Знову кутовий, знову виграна «орлами» боротьба у повітрі, скідка на вільного нідерландського захисника Сте-

фана де Врея — 0:2 і Хесус Хіль Мансано міг свистіти вже.

Київську публіку потішив хіба що експресивний наставник «Лацио» Сімонє Індзагі, який кумедно гепнувся на бігову доріжку «Олімпійського» й вправно піднявся, святкуючи другий гол своєї команди. Зазначимо, що тренер-італієць того вечора явно «не вгадав зі змащенням» своїх черевиків, бо падав і до того.

Натомість Індзагі «вгадав» із планом своєї команди на гру. Ну а рівень виконавців у його розпорядженні просто вищий, ніж у більшості теперішніх гравців «Динамо» — тут і гадати не треба.

Кияни не вразили і вище голови не стрибнули — тож перемога і вихід у чвертьфінал

ЗА ВОРОТАМИ

Олександр ХАЦКЕВИЧ, головний тренер «Динамо»:

«Ми занадто низько сіли, віддали ініціативу супернику, не було ніякої контргри, виходу з оборони. Цей натиск ми стримали, але пропустили після стандартного положення. Напевно, не вистачило саме досвіду подібних міжнародних матчів. Та й у нашому чемпіонаті дуже мало ігор подібного рівня.

Професіоналізм гравців «Лацио» набагато вищий, ніж наших футболістів. Це треба визнати. Не вистачило в першу чергу досвідчених гравців у центрі поля, в опорній зоні, тому ми повністю, особливо в перші хвилини, провалили гру. Поступово забрали ініціативу, володіли м'ячем, але клас футболістів на сьогодні вищий у «Лацио».

Звичайно, хотілося пройти далі, але не вийшло. Я подякував хлопцям за цей виступ, і сказав, що лише в таких матчах можна побачити клас наших футболістів».

Сімонє ІНДЗАГІ, головний тренер «Лацио»:

«Я дуже вдячний усім хлопцям, які сьогодні виходили на поле у складі нашої команди. Вони заслужили цю перемогу. Цього сезону ми виграли Суперкубок країни, було багато хороших матчів у нашому виконанні, тому я очікував, що сьогодні нам вдасться досягти позитивного для себе результату. «Динамо» дуже мало програв в Європі, особливо на своєму полі, тому наша перемога стає від цього ще більш значущою». ■

■ Що? Де? Коли?

... А читачі «Цікавої газети на вихідні» тим часом грають у «Гарбуз із секретом»

Запитання від 16 березня
Волосся, як у Циганкова, хоча тато — король на континенті, звідки у світ вийшли Джордж Веа і Д'ємерсі Мбокані. Батько, до речі, раніше займав пост, який поєднує назву головного гравця одеського «Чорноморця» і цю команду загалом.

Наш герой має фантазію не меншу, ніж та, що бурлить після програного матчу в екс-тренера донецького «Шахтаря» Мірчі Луческу, чи під час виховної бесіди з футболістами у президента ФК «Волинь» (Луцьк) Віталія Кварцяного.

А силу — як в однофамільця граючого тренера рівненського «Кардинала», тому й легко

справляється зі своїм товаришем, іменем якого називають гравців московського ЦСКА.

Носить «форму» кольору прапора УРСР, а ось з гетрою наш герой легко обмінявся би із Томасом Мюллером чи Робіном ван Персі.

Ще мешкає з другом. Кумедним і товариським. Хоча, коли нещодавно вболівальники порівняли із цим другом форварда «Зорі» Юрі Фрейтаса, то голеадору це дуже не сподобалось...

До речі, країна, в якій проживає, фанатіє від Златана. Хоча він так ніколи і не вигравав «Золотий м'яч». А ось якщо від кількості «Золотих м'ячів», які здобували Мессі і Крістіану Ро-

налду, відняти кількість «Ballon d'or», що вручали Андрію Шевченку, то й дізнаєтеся вік нашого героя.

Назвіть однойменну з нашим героєм книжку, яку ми заховали у гарбузі.

Слово-відповідь треба надіслати до **25 березня** тільки у вигляді sms-повідомлення на номери: **0501354776** і **0672829775** або поштовою адресою (43 025, Луцьк, просп. Волі, 13) чи електронну (tsikava.gazeta@gmail.com).

ПЕРЕДПЛАТИТЬ «ЦІКАВУ ГАЗЕТУ НА ВИХІДНІ»

— і читайте нас ТРИЧІ на тиждень: у вікторок і четвер — «Волинь-нову», а в п'ятницю — «Цікаву газету»! ■

Анекдоти

:)) :)) :))

Якщо фотоальбом тоненький, а карточка в ньому одна маленька і до того ж страшнувата, то це паспорт...

:)) :)) :))

— Для чого тобі спирт?
— Струни протираги.
— Які ще струни?!
— Струни моєї душі!

:)) :)) :))

Шеф кричить секретарці:

— Ти звільнена!
— За що? — дивується та. — Я старанно працювала, ніколи не спізнювалася.
— Пил зі столу витирала?
— Так, звичайно, і пил витирала.
— А в мене там важливі телефони були записані.

:)) :)) :))

— Рабинович, учора в театрі я бачив вашу дружину. Вона так кашляла, що всі на неї озиралися. У неї бронхіт?
— Ні, у неї нове плаття! ■

Вітаємо!

Ювілейний день народження — 75 років — сьогодні святкує добрий господар, чуйний чоловік, турботливий тато та дідусь

**Євгеній Йосипович
КОВАЛЬЧУК,**

житель селища Торчин Луцького району.

Щиро вітаємо вас з ювілеєм, дякуємо за добре серце, підтримку, чуйність і розуміння. Поважаємо вас і бажаємо великого щастя, благополуччя, здоров'я.

*Боже, Ти живеш над нами,
Тебе благаємо весь час.
Пошли здоров'я татусеві
І збережи його для нас.*

*Хай Матір Божа вас оберігає,
Міцне здоров'я посилає
На многії і благії літа.*

**З повагою, вдячністю
дружина Тамара, син Сергій,
донька Тетяна із сім'ями.**

Завтра день народження святкуватиме дорога дружина, матуся, бабуся, жителька села Одереди Луцького району

**Леоніда Федорівна
ВИНОГРАДОВА.**

*Бабусю, матусю, ми тебе вітаємо,
Любимо і дуже поважаємо.
Ми довгих літ життя тобі бажаємо,
Без тебе світ не уявляємо.
Хай радість буде і здоров'я,
Нехай не буде сліз в очах.
Тебе зігрієм ми любов'ю,
Проблеми понесемо на своїх плечах.*

**З повагою
чоловік Микола,
дочка Оксана,
син Юрій, невістка
Тетяна, зять Віталій,
внуки Іринка, Настя,
Назарчик.**

Відзначає сьогодні ювілейний день народження дорога матуся, любляча дружина, турботлива дочка та лагідна бабуся, жителька Горохова

**Оксана Леонтіївна
ПУШКАРСЬКА.**

*Ваш ювілей — не тільки ваше свято,
Радіють рідні й друзі теж.
Хай Бог пошле років іще багато,
Здоров'я, щастя, радості без меж.*

*Нехай добром наповнюється хата,
Достатком, щирістю і сонячним теплом.
Хай буде вірних друзів у ній багато,
Прихильна доля огорта крилом.*

*Хай весни будуть світлі, легкокрилі,
Не буде втоми лагідним рукам.
Нехай здійсниться те,*

що не збулося,

рокам.

**З любов'ю
чоловік, діти, мама,
внучок Богданчик.**

Котли ТВЕРДОПАЛИВНІ

ВСЕ ДЛЯ ОПАЛЕННЯ ТА ВОДОПОСТАЧАННЯ

м. Луцьк, вул. Шевченка, 22
Тел. 050-888-47-16, 098-888-47-55

**Продаємо НАСІННЯ ГОРОХУ сорту
Готівський (Чехія), 2 репродукція,
гречки Арно, 2 репродукція.
Тел. 0673320024.**

ФЕЄРВЕРК ПРИЗІВ ВІД УКРПОШТИ. ОБМІНЮЙ ПОСИЛКИ НА ПОДАРУНКИ!

Укрпошта розіграє подарункові сертифікати на шопінг (номіналі: 200, 500, 1000 грн) та еко-сумки. Головний приз — сертифікат на подорож для двох* — розіграємо 10 травня 2018 року. Переможців визначимо за допомогою сервісу Random.org.

Перелік учасників акції формується автоматично на основі даних, які надходять у внутрішню систему обліку відправлень Укрпошти. Учасниками акції можуть бути лише фізичні особи. Співробітники ПАТ «Укрпошта» брати участь у розіграші подарунків не можуть.

Учасником розіграшу стає кожен, хто з 01.03.2018 до 30.04.2018 року відправив посылку Укрпошта Експрес, Укрпошта Стандарт, Укрпошта SmartBox в одному з автоматизованих відділень Укрпошти або оформив відправлення посылки в особистому кабінеті на сайті.

Відправники, які оформлюють відправлення у відділенні, повинні залишити оператору номер мобільного телефону для інформування про виграш. Відправники, які виграють сертифікати на шопінг та

еко-сумки, отримають SMS-повідомлення про виграш та можливу дату одержання подарунка у відділенні, в якому було здійснено відправлення. Інформація про результати проведення розіграшу сертифіката на подорож для двох* буде опублікована на сайті Укрпошти та на офіційній сторінці компанії у соціальній мережі Facebook.

*Під подорожжю на двох слід розуміти подарунковий сертифікат на туристичну подорож номіналом 10 000 грн, спонсором якої є страхова компанія «Арсенал страхування». У випадку, якщо вартість обраної подорожі є більшою за суму подарункового сертифіката, різницю сплачує переможець. Сума подарункового сертифіката не може бути виплачена в грошовому еквіваленті.

Акція триває з 01.03.2018 до 30.04.2018 року на всій території України, крім АР Крим і тимчасово окупованих територій.

Деталі: ukrposhta.ua та 0800300545.

ВАС ЗАМУЧИВ БІЛЬ У СУГЛОБАХ ТА СПИНІ?

Постійна важкість у ногах, скутість в русі, набряклість і хрусніт. Набридло постійно наносити мазі і пити знеболюючі таблетки? Всі спроби, які робилися раніше, безуспішні?

ТЕЛЕФОНУЙТЕ ТА ОТРИМАЙТЕ БЕЗКОШТОВНУ КОНСУЛЬТАЦІЮ від фахівця, який підкаже метод рішення при таких захворюваннях, як:
- Артрит, артроз, поліартрит, остеохондроз, остеопороз, радикуліт, ревматизм, посттравматичні болі.

Якщо ви хочете ходити вільно і жити без болю.

ТЕЛЕФОНУЙТЕ на номер:

(044) 338 26 94,

(098) 845 66 83, (063) 010 46 37

Княгининівська спеціалізована школа-інтернат I—III ступенів

«Центр освіти та соціально-педагогічної підтримки» запрошує на навчання у 5, 9 класи з поглибленим вивченням іноземних мов.

Конкурсне випробування проводитиметься:

у 5 клас — 19 травня о 10.00;

у 9 клас — 2 червня о 10.00.

Додаткова інформація розміщена на сайті школи:

www.mayakynvk.org.ua

Довідки за телефоном 79-15-39.

ФРАНЦУЗЬКІ НАТЯЖНІ СТЕЛІ

якісно швидко надійно

(097) 473-10-69
(095) 479-05-96

stelia.in.ua
info@stelia.in.ua

**Вручення призів
зовсім скоро!**

**10 телевізорів, 15 холодильників,
20 грошових премій та...**

1 автомобіль класу люкс!

Який з призів ви можете отримати вже зовсім скоро?

Якщо Вам пощастить, **АВТОМОБІЛЬ КЛАСУ ЛЮКС МОЖЕ СТАТИ ВАШИМ!**

ОТОЖ, ПЕРЕВІРЯЙТЕ:

— Візьміть останні 3 цифри номера

Вашого телефону - це ваше **ОСОБИСТЕ ЧИСЛО.**

— Помножьте це число на 2.

— До результату додайте 54.

— Результат розіліть навпіл.

— Відніміть Ваше **ОСОБИСТЕ ЧИСЛО.**

— Перевірте згідно таблиці,

чому відповідає Ваш результат.

58	ТЕЛЕВІЗОР
85	ХОЛОДИЛЬНИК
12	ГРОШОВА ПРЕМІЯ 30 000 ГРН.
27	АВТОМОБІЛЬ КЛАСУ ЛЮКС

УВАГА! Якщо Ваш результат відповідає одному з результатів в таблиці, терміново телефонуйте нам!

0 (800) 30-02-08

Ваш діалог **БЕЗКОШТОВНИЙ** зі стаціонарних і мобільних телефонів. Назвіть Вашу **ВІДПОВІДЬ** і номер **ПРИЗОВОГО КОДУ.**

Призовий код - 16467

**ТЕРМІНОВО ПОТРІБЕН ОПЕРАТОР
(ТРАКТОРИСТ) САМОХІДНОГО
ОБПРИСКУВАЧА.**

Тел. 067 334 53 27.

МЕТАЛЕВІ ШТАХЕТИ

від виробника
шириною 10, 11, 13 см
28 кольорів + золотий дуб.
— **Водостічні системи оцинковані та кольорові.**
— **Панельні огорожі.**

Тел.: 0506446840, 0674933889.

НЕРУХОМІСТЬ

- Продається будинок з надвірними спорудами (с. Воютин Луцького району). Є садок, 0,5 га землі, газ, вода, льох, криниця. Тел. 050 19 83 917.
- Продається цегляний будинок у центрі с. Радомишль (20 км від Луцька). Є погріб, земельна ділянка. Усе приватизоване. Поруч — газопровід, водопровід. Ціна договірна. Тел. 097 03 36 219.
- У с. Журавники Горохівського району терміново продається 1,5-поверховий цегляний будинок (накритий металочерепицею, нові пластикові вікна). Всі документи зроблені. Ціна договірна. Тел. 097 99 54 499.
- Продається 2-кімнатна квартира в смт Торчин. Тел. 066 94 08 508.
- Продається 3-кімнатна квартира у Луцьку (вул. Рівненська, 83а, 50,5 кв. м, 5 поверх 5-поверхового цегляного будинку, без ремонту. Є підвал). Власник. Ціна договірна. Тел. 095 20 51 316 (до 21.00).
- Продається новий будинок у с. Всеволодівка (8 км від Луцька). Проведено всі зручності (газ, світло, вода). Є хлів, льох, гараж, сад, 50 соток землі. Ціна договірна. Тел.: 095 62 17 648, 066 73 29 160, 067 13 55 063.
- Продається цегляний будинок (71 кв. м) у с. Суховоля (20 км від Луцька). Є хлів, колодязь, погріб, 50 соток городу. Ціна 320 000 грн. Тел.: 098 07 36 892, 066 84 59 765.
- Продається у с. Підгайці Луцького району кімната в гуртожитку (32 кв. м., перший поверх). Можна під комерційну діяльність. Тел.: 099 33 68 120, 096 62 14 316.
- Терміново продається будинок (9 x 8) у с. Сокиричі (15 км від Луцька). Є вода, телефон, надвірні споруди, 75 соток землі. Поруч — газ. Заасфальтований доїзд. Можна частинами. Тел.: 096 83 68 448, 099 18 82 184.
- Продається 1-кімнатна квартира (с. Прилісне Маневичського району). Ціна за домовленістю. Тел. 063 62 95 639.
- Продається половина цегляного будинку в центрі м. Рожище (3 кімнати, кухня, ванна, сучасний евроремонт, усі зручності). Є 4 сотки землі. Тел. 066 00 18 595.
- Продається цегляний будинок у м. Берестечко Горохівського району (3 кімнати, кухня, газове і парове опалення, металопластикові вікна, телефон). Є хлів, льох, криниця, 10 соток приватизованої землі. Тел.: 068 51 41 400, 066 42 73 588.
- Продається будинок з надвірними спорудами (с. Копачівка Рожищенського району). Тел.: 098 51 62 019, 098 57 19 002.
- Недорого у с. Бережанка Горохівського району продається газифікований дерев'яний шальований будинок (2 кімнати, комора, веранда). Проведена вода. Є газифікована літня кухня, погріб, хлів, садок, 50 соток приватизованої землі. Зручний доїзд. Власник. Тел. 099 19 97 628.
- У центрі смт Колки Маневичького району продається 2-кімнатна квартира (косметичний ремонт). Ціна договірна. Тел.: 096 90 36 941, 050 19 04 955.
- Продається у с. Княгининок Луцького району новозбудований будинок (9 x 12) з керамоблоків. Є газ, вода, світло, земельна ділянка (0,25 га). Ціна договірна. Тел.: 097 80 77 261, 099 07 93 624.
- Продається земельна ділянка під забудову (м. Ківерці). Тел. 099 02 78 610.
- Продається у центрі с. Княгининок (Маки) Луцького району земельна ділянка (8 соток) під забудову. Ціна договірна. Тел. 095 12 58 516.
- Продається земельна ділянка (12 соток) у с. Забороль Луцького району. Є усі зручності, хороший доїзд. Недорого. Тел. 068 83 87 046.
- Терміново продається приватизована земельна ділянка (0,09 га) у с. Прилуцьке Ківерцівського району (район аеродрому). Поряд — електролінія, газ. Ціна договірна. Тел.: 095 18 00 104, 099 61 15 861.
- Візьму в оренду дачну ділянку (3-6 соток, м. Луцьк, район вул. Львівська або с. Діброва). Тел.: (0332) 77-28-26, 067 40 40 127.

АВТОРИНОК

- Продається автомобіль «Форд» (С-Маз), 2012 р. в., 1,6 дизель, щойно

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

Тел. 72-39-32 E-mail: volyn10@i.ua

- пригнаний, весь електропакет, два комплекти гуми на дисках, у доброму стані. Власник. Тел. 098 32 13 360 (після 18.00).
- Недорого продається автомобіль ВАЗ-2104, 1987 р. в. Терміново. Тел. 096 67 09 725.
- Куплю автомобіль ВАЗ («Жигулі») у доброму стані. Недорого. Тел. 095 36 08 071.
- Продається автомобіль «Мерседес Віто-110», пасажир (6 місць), білого кольору, 1999 р. в. (м. Нововолинськ). Тел. 067 68 52 238.
- Куплю автомобіль ЛуАЗ та запчастини до нього. Дорого. Тел.: 066 12 99 287, 097 31 71 804.
- Куплю автомобілі ЗІЛ, ГАЗ, ВАЗ, «Москвич» та інші у будь-якому стані (на запчастини). Тел.: 067 42 81 124, 050 16 77 405.
- Куплю автомобіль у будь-якому стані (на українській реєстрації, нерозмитнений, можливо після ДТП, кредитний, розкомплектований, проблемний). Тел.: 099 73 74 388, 098 91 93 799.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

- Продається новий плуг ПЛН 2-25/35 до тракторів Т-25, Т-40, «китаець» (Горохівський район). Можлива доставка. Тел. 067 13 51 291.
- Продається трактор ЮМЗ-6 у доброму стані (м. Горохів). Тел.: 096 16 24 297, 050 95 15 625.
- Терміново продається трактор Т-40 АМ (з документами), є причіп 2 ПТС-4. Тел.: 098 23 99 489, 098 58 91 082.
- Продам запчастини до зернових комбайнів, а також привезу на замовлення. Тел.: 096 74 38 807, 063 26 22 833.
- Продається комбайн «Массей Фергюсон-487(special) у робочому стані, об'єм жатки — 3,6 м. Тел.: 097 26 63 598, 067 34 47 233.
- Продається трактор Т-25 (з комплектом запчастин). Тел. 097 12 05 277.
- Продається зернова тракторна сівалка, привезена з Європи. Можлива доставка. Тел.: 096 96 95 596, 050 84 29 221.
- Куплю навантажувач КУН (можна запчастинами). Тел. 066 12 96 842.
- Продам: комбайни картоплезбиральний «Анна», бурякозбиральний самохідний «MAZOTI» (однорядний), плуг 3-корпусний, гноєрозкидач «KRONE» (4 тонни). Тел. 068 02 24 984.
- Куплю трактори МТЗ, Т-40, Т-25 у будь-якому стані. Тел.: 096 53 38 840, 099 36 05 025.
- Продам: трактор МТЗ-80, задній міст від МТЗ (корито), диски коліс до ПТС, задні колесо до комбайна «Нива», ресори до ПТС. Тел. 095 52 04 894.
- Продається різна с/г техніка: дискові борони, плуги, прес-підбирачі, обприскувачі, культиватори, картоплесаджалки, картоплекопачки, сівалки, сінограбарки, розкидачі міндобри, косарки роторні, ґрунтофрези, млини, а також запчастини та комплектуючі. Тел.: 067 47 87 264, 095 00 50 455, 095 81 59 912, 096 34 46 777.
- Терміново продається трактор Т-25 у дуже доброму стані. Тел. 066 37 55 728.
- Продам: сівалки (бурякова 6-рядна і зернова), шнек для навантажування зерна, плуг, обприскувач, культиватор, борони, сінограбарку («сонечко»). Тел. 096 94 28 410.
- Терміново продається трактор Т-25 у дуже доброму стані. Тел. 096 72 22 134.
- Недорого продається трактор Т-40 АМ, 1992 р. в., після капремонт, у дуже доброму стані. Тел. 066 38 05 882.
- Продається трактор Т-16 М, 1992 р. в., у дуже доброму стані. Недорого. Тел. 066 38 05 887.
- Терміново недорого продається трактор ЮМЗ-6 АКЛ у доброму робочому стані. Тел. 096 80 48 733.

- Продається різна с/г техніка: картопле-саджалки, картоплекопачки, картоплекомбайни, плуги, культиватори, дискові борони, ґрунтофрези, косарки, сінограбарки, обприскувачі, розкидачі міндобри, сівалки, прес-підбирачі, зернозбиральні комбайни, трактор Т-25. Тел.: 067 93 46 442, 095 15 53 666.
- Продається навісний стрільчастий культиватор з важкими боронами (захват — 2,70, 11 лап). Новий. Тел.: 066 13 24 699, 068 72 02 348.
- Продається тракторний причіп 2 ПТС-4. Тел. 067 14 21 204.
- Продам: сівалки кінні та тракторні на 13, 15, 17, 25, 26 (анкерні та сошникові), копачки «Кухман» (на дві шмиги), «Шмутцер», саджалку «Краммер» та на плуг, картоплезбиральний комбайн «Хассія». Тел.: 096 85 85 455, 098 11 67 547.
- Недорого продається трактор Т-25. Терміново. Тел.: 099 24 68 946, 050 26 24 373.
- Продається трактор МТЗ-80 (мала кабіна) у доброму стані. Тел.: 050 53 95 710, 098 63 05 257.

- Продам міні-трактори (японського виробництва): «Кубота», «Янмар», «Ісе-кі», «Хіномото», «Мітсубісі» (від 17 до 80 к/сил). Повний пакет документів, без використання в Україні (фреза у подарунок). Можлива доставка. Тел.: 097 76 27 586, 050 56 17 800, 096 74 51 932.

- Продається трактор Т-25 у доброму стані (привезений з Польщі). Тел.: 050 28 69 222, 097 14 20 540.
- Продається у Любешівському районі трактор Т-25 у дуже доброму стані (привезений з Польщі). Тел.: 098 64 06 233, 066 34 56 267.

- Продається у дуже доброму технічному стані трактор Т-25 (привезений з Польщі). Доставка безкоштовна. Тел.: 066 47 09 124, 097 12 77 234.

- Продається у Любешівському районі трактор Т-40 АМ. Можлива доставка. Тел.: 097 12 77 234, 066 47 09 124.

- Недорого продається трактор Т-40 АМ у дуже доброму технічному стані. Тел.: 066 34 56 267, 098 64 06 233.

- Продаються: трактори Т-25, МТЗ, зернозбиральні комбайни, дискові борони, роторні косарки, обприскувачі, саджалки, сівалки, плуги та плуги оборотні, культиватор для міжрядного та суцільного обробітку, картоплекомбайни, фронтальний навантажувач до МТЗ, телескопічні навантажувачі, гноєрозкидачі, шлагат «Юта», ґрунтофрези, зерношнеки, прес-підбирачі, шини до тракторів, твердопаливні котли «DEFRO». Тел.: 097 23 95 170, 066 72 14 192.

РІЗНЕ

- Продається на запчастини велосипед «Турист». Тел.: (0332) 77-28-26, 067 40 40 127.
- Продається меблева стінка «Оріон» у доброму стані (м. Луцьк). Тел. 050 63 17 374.
- Продам: віз на гумовому ходу, плужки (2 шт.), рало, кахель для грукби (комплект). Тел.: 050 66 99 066, 097 24 60 543.

- Куплю: пляшки, банки на склобій (різного виду), біле скло (1 тонна — 600 грн), кольорове скло (1 тонна — 400 грн). Тел. 063 80 11 224.

- Продається газова колонка «Нева-транзит» (б/в) у робочому стані. Ціна 1 200 грн. Тел.: 066 07 98 579, (0332) 72-27-81.

- Продається деревообробний станок. Тел.: 099 33 68 120, 096 62 14 316.

- Продам: віброгідропрес (для виробництва блоків), форму на поребрик, мішалку (0,25 кубів), дошки (під блоки), шифер (200 кв. м, б/в). Недорого. Тел. 095 51 01 450.

- Продам вагу (500 — 1000 кг). Тел.: 066 70 60 709, 068 70 60 709.

- Продам мішки (з-під цукру). Тел. 050 90 40 825.

- Продам: жом, торфобрикет, цеглу (нову та б/в), шифер (б/в), пісок, щебінь, відсів, керамзит, цемент, вапняк (на вимостку дорож), глину, торфокрихту, землю (на вимостку). Вивезу сміття. Доставка автомобілем ЗІЛ (самоскид). Послуги міні-навантажувачем «Бобкат». Тел.: 096 80 00 567, 050 72 27 271.

- Продам: дрова рубані (твердої породи), торфобрикет, цеглу білу та червону (нову та б/в), пісок, щебінь, відсів, шифер (б/в), глину, чорнозем. Доставка. Послуги навантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

- Продам мінеральні добрива (аміачна селітра, нітрамофоска, карбамід). м. Луцьк. Тел.: 067 26 94 125, 066 96 15 543.

- Продам: оцинкований металопрофіль (від 98 грн/кв. м), кольоровий металопрофіль (від 102 грн/кв. м), металочерепицю (від 130 грн/кв. м), стовпчики для огорожі (40 x 40 x 2, ціна 61 грн/п. м.), прогони для огорожі (30 x 20 x 2, ціна 39 грн/п. м.), арматуру (діам. — 8, ціна 10 грн/п. м.). Тел.: 050 90 10 508, 099 19 79 367.

- Продається свиня (150 кг), вигодувана натуральними кормами (Луцький район). Тел. 096 82 56 852.

- Недорого продається телиця (11 міс). Терміново. Тел. 096 67 09 725.

- Куплю корів, коней, свиней (дорізи). Тел. 096 67 09 725.

- Продається спокійна лошечка (1 рік 8 міс.) у Горохівському районі. Тел. 068 03 27 116.

- Продаються корова та кінь (с. Мстишин Луцького району). Тел.: 096 16 31 981, 050 14 79 803.

- Куплю корів, биків, коней, телят. Тел. 068 91 57 460.

- Куплю ВРХ (корів, биків, телят), лошат, коней (дорізи). Тел.: 050 18 64 979, 097 07 72 211.

- Куплю: ВРХ, коней, биків, дорізи. Дорого. Тел.: 098 58 76 653, 050 19 32 639.

- Куплю теля (живою вагою). Тел. 098 28 15 167.

- Продам саджанці малини (високоврожайний сорт Зюгана, осінній, ремонтантний). Тел. 099 26 13 620.

- Продам саджанці малини (високоврожайний сорт Полана). Ціна 2 грн/шт. (Рожищенський район). Тел. 097 65 45 774, 099 52 96 806.

- Куплю: пшеницю 2, 3, 6 класу, ячмінь, тритикале, жито, гречку, ріпак, сою, горох, кукурудзу, овес, цукор, половинки або відходи ріпаку, пшениці, ячменю, сої, кукурудзи (наявність аналітичної картки. Від 40 тонн). Тел.: 098 06 96 276, 098 52 12 186.

- Продам зерно пшениці, овес, ячмінь. Тел. 096 34 34 257.

- Продам кормовий буряк. Тел.: 099 33 68 120, 096 62 14 316.

- Віддам цуценя у добрі руки (1,5 міс, дворняга, чорний окрас). Тел. 050 85 93 151.

ПОСЛУГИ

- Виготовляю на замовлення вольєри для собак, кінні фури, теплиці, зупинки, навіси для автомобілів та інші металоконструкції (Луцький район). Тел. 096 46 10 148.

- Пробуюрю свердловини. Ремонтую, діагностую, встановлюю міні-башти, глибинні насоси, труби обсадні, свердловинні, помпи. А також продам бочки пластмасові на 100 — 150 — 240 — 1 000 л («куби»), 4-сезонну тепличну плівку (шир. — 6, 8, 12 м, польське виробництво). Тел.: 050 67 09 075, 097 48 24 071.

- Перекриваю дахи, мурую стіни з блоків, цегли, роблю монтаж та підшив водостоків, утеплення фасадів, виконую бетонні роботи. Тел. 096 42 24 834.

ПАМ'ЯТАЄМО, ЛЮБИМО, СУМУЄМО

Завтра минає п'ять нестерпно важких років, коли раптово не стало нашої дорогої донечки, світлого промінчика, яскравой зіроньки
Інни ЛІСОВОЇ.
Біль втрати не перестає

кряти наші серця. Але твій образ зігріватиме нас усе життя. Твоєї доброти, любові, оптимізму вистачало на всіх. Ми віримо — ти поруч із нами!
Хто знав — згадайте та помоліться! Хай їй буде добре в Царстві Небесному!

Рідні та друзі.

Шваб'юк з приводу непоправної втрати — смерті матері
Євдокії Юхимівни.
У цей важкий час разом із вами

Редакція газети «Волинь-нова» висловлює найщиріші співчуття начальнику сектору з передплати та газетного роздribу Волинської дирекції ПАТ «Укрпошта» Галині

низько схилиємо голову у скорботі. Смерть мами — горе, проти якого немає ліків. Ми знали Євдокію Юхимівну як милосердну, щирю людину, такою і запам'ятаємо її назавжди. Нехай Бог віддасть їй на небесах сторицю за все добро, що вона зробила в своєму житті.
Царство небесне і вічна пам'ять!

Волинське товариство «Холмщина» глибоко сумує з приводу смерті

Євгена Івановича ОНИЩУКА,

батька отця Михайла, настоятеля храму Холмської ікони Богородиці. Висловлюємо щирі співчуття родині, сумуємо разом із вами, підтримуємо у годину скорботи.

Сильні духом

Фото Pyeongchang2018.com

«Ще не вмерла...» і не вмере, бо є такі люди!

ВОЛИНЯНКА ЮЛІЯ БАТЕНКОВА-БАУМАН ДО СВОГО «ЗОЛОТА» ЙШЛА ЧОТИРИ ПАРАЛІМПІАДИ!

Закінчення. Початок на с. 1.
Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Натомість у передостанній змагальний день своїм другим «золотом» у Пхьончхані – цього разу на дистанції 15 км – нас потішив харківський біатлоніст Віталій Лук'яненко. Цей без жодного перебільшення супер-чоловік (якому 15 травня «стукне» 40 років) загалом став уже шестиразовим паралімпійським чемпіоном.

Всього ж у Пхьончхані здобували нагороди відразу 11 наших паралімпійців.

Найтитилованішою з них стала якраз харків'янка Оксана Шишкова, яка виборола шість медалей (дві золоті, три срібні та одну бронзову). Два «золота», як ми вже зазначили, здобув і Віталій Лук'яненко.

Натомість чернігівчанин Ігор Рептюх, як і Оксана Шишкова, везе з Південної Кореї повний комплект нагород – «золото», «срібло» і «бронзу».

Запоріжанка Людмила Ляшенко їде додому із «золотом» та відразу трьома «бронзами». Натомість харків'янин Юрій Уткін та Максим Яровий із Миколаївщини додали до свого «золота» по одній «бронзі».

Тернопільчанин Тарас Радь, як і наша Юлія Батенкова-Бауман, обмежився однією медаллю, але золотою.

Вінничанин Олександр Казік виборов два «срібла», а черкащанин Григорій Вовчинський – одне. Натомість киянин

Анатолій Ковалевський везе із Пхьончхана «бронзову» медаль.

Загалом у наших спортсменів 22 нагороди (7-7-8). Це третій медальний результат після Турина-2006 і Сочі-2014, де Україна виборювала по 25 медалей. Натомість за кількістю

одна срібна нагорода підняла нас із шостого на четверте місце, а якби вибороли рекордне восьме «золото», стали б узгалі третіми!

Але що нам сумувати з приводу тієї нездобутої 23-ї нагороди, коли в нас є цілком реальні 22! А головне – є ці

«Харків'янка Оксана Шишкова виборола у Пхьончхані 6 медалей (2 золоті, 3 срібні та 1 бронзову). А ось харків'янин Віталій Лук'яненко везе із Південної Кореї 2 «золота» – і тепер він 6-разовий паралімпійський чемпіон!»

«золота» маємо повторення рекорду (встановленого у тому ж таки Турині).

Ну а загальнокомандний медальний залік дуже впевнено виграла спортсмени зі США. Далі ж цілий ряд країн фінішували дуже «кучно». Скажімо, ще

прекрасні титани і титаніди, які (попри драматичну долю кожного і кожної з них) не тільки впевнено тримають паралімпійське «небо» нашої держави, а й – значною мірою – реноме усього українського спорту.

Медальний залік Паралімпіади-2018:				
№ Країна	З	С	Б	Всього
1. США	13	15	8	36
2. НПС (Росія)*	8	10	6	24
3. Канада	8	4	16	28
4. Франція	7	8	5	20
5. Німеччина	7	8	4	19
6. Україна	7	7	8	22
7. Словаччина	6	4	1	11
8. Білорусь	4	4	4	12
9. Японія	3	4	3	10
10. Нідерланди	3	3	1	7...
20. Китай	1	0	0	1...
25. Польща	0	0	1	1.

Всього медалі здобули представники 26 країн.

Притча

Чому так важливо вміти відпускати

Мандруючи світом, два ченці забрели в містечко. Там вони побачили жінку, яка не могла перейти дорогу, затоплену після сильного дощу

Вона потребувала сторонньої допомоги, щоб не забруднити одяг. Жінка нетерпляче стояла і похмуро дивилася на тих, хто проходив мимо. Зрідка вона лаяла їх, але люди ніяк не могли допомогти – у руках кожного був свій вантаж.

Фото palmspringslife.com

«Вибір завжди за нами: нести болічу ношу з собою чи залишити її в минулому.»

Молодший чернець побачив жінку, нічого не сказав і пішов далі. Його супутник швидко переніс її на інший бік вулиці. Жінка не подякувала, а лише розвернулася і пішла геть.

Ченці продовжили свій шлях. Молодший монах ішов у роздумах. Через кілька годин він уже не міг мовчати і сказав:

— Та жінка повелася невиховано й егоїстично. Але ви все одно допомогли їй! А вона вам навіть не подякувала!

На це мудрий монах відповів: — Я переніс жінку кілька годин тому. Чому ти все ще несеш її з собою?

Мораль: якщо злість змушує нас перебувати в минулому, ми не можемо прожити сьогодні. Більше того, минуле не дозволяє нам рухатися вперед. Ми не зобов'язані прощати тих, хто навмисно заподіяв нам біль. Але ми повинні сприймати дійсність такою, якою вона є, і відпускати погані миті. Вибір завжди за нами: нести болічу ношу з собою чи залишити її в минулому.

Джерело: coma.in.ua. ■

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не реценсуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видавця заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «...» друкуються на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Заснована 27 вересня 1939 року. Газета виходить двічі на тиждень: у вівторок і четвер.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі газети «Волинь-нова»

ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

Адреса редакції і видавця:
43025, Луцьк, просп. Волі, 13
E-mail volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Приймальня 72-38-94

Заступники головного редактора
Уліцький Василь Михайлович 72-39-89
Світківська Галина Йосипівна 72-20-07
Рузак Петро Макарович 72-38-94
Римар Микола Анатолійович 72-38-94
Наумук Сергій Васильович 72-51-02

Відповідальний секретар
Трофимчук Тамара Сергіївна 72-51-02

Заступники відповідального секретаря
Харчук Олена Андріївна 72-06-66
Баната Олеся Андріївна 72-06-66

Головний художній редактор
Міщук Олександр Ярославович 72-06-66

Головний бухгалтер
Вдовиченко Тамара Федорівна 72-71-07

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Місцевого самоврядування і сільського життя
Гарбарчук Костянтин Володимирович 72-51-02

Інформації
Козюпа Мирослава Павлівна 72-61-21

Соціального захисту
Сомова Євгенія Володимирівна 72-38-94

Економіки
Лісова Алла Степанівна (244) 3-11-78

Освіти і культури
Занюк Лариса Віталіївна 72-38-94

Реклами і маркетингу
Борох Сергій Іванович 77-07-70

Листів і зв'язків із читачами
Снічук Христина Миколаївна 72-38-94

Приватних оголошень
Тимошук Руслана Борисівна 72-39-32

Спеціальний кореспондент
Власюк Людмила Миколаївна 72-38-94

Фотокореспонденти
Філюк Олександр Миколайович 72-06-66
Дурманенко Олександр Олександрович 72-06-66

ТзОВ «Газета «Волинь»
п/р 26008055520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440
ЄДРПОУ 02471695
Друк офсетний.
Обсяг 4 друк. аркушів
ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:
Волинь – 61136,
Рівненщина – 61615
Регістраційний номер
КВ 22901-12801 ПР 15.09.2017 р.
Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер»,
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.:
(0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua
Тираж 40400.
Замовлення № 213.